Bhakta Bhajanavali ભકત ભજનાવલિ

Published by Shree Ramkabir Bhaktasamaj, U.S.A. પ્રકાશક શ્રી રામકબીર ભકત સમાજ, યૂ. એસ. એ.

મહંત શ્રી રાધા મોહનદાસજી
વૃન્દાવન

મહંતશ્રીનું પ્રિય ભજન

સદા રહો અલમસ્ત ભજનમેં

સદા રહો અલમસ્ત ભજનમેં
પી લેના બુટી બુટી
કાહેકી કૂંડી કાહેકા સોટા
કાહેકી રગડી તુમ બુટી
કાહેકા રૂમાલ બનાકર
કાહેકી છાનો તુમ બુટી
આંખોંકા રૂમાલ બનાકર
નામ કે રગડો તુમ બુટી
ધ્રુવને પી પ્રહલાદને પી
મીરા પી ગયે વહ બુટી
હનુમાનને એસી પી લઈ
સોનેકી લંકા લૂટી
ધનાને પી સજનાને પી લઈ
પીપાં પી ગયે વહ બુટી
ભક્ત સુદામાને એસી પી લઈ
કંચન બન ગઈ કૂટી
બ્રહ્માને પી નારદને પી લઈ
શંકર પી લઈ વહ બુટી
દાસ કબીરાને એસી પી લઈ
રામનામમેં લોહ ફૂટી

L.N. Sharma

ॐ भूर्भुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गोदेवस्य
धीमहि धियो योनः प्रचोदयात्।

ભકત ભજનાવલિ

ભકત સમ્પ્રદાયમાં પ્રચલિત ભજનો
ગુજરાતી તથા અંગ્રજી લિપિ-પાઠમાં

પ્રકાશક

શ્રી રામકબીર ભકત સમાજ
૧૮૧૬ વેસ્ટ મેઈન સ્ટ્રીટ, અલ્હામ્બ્રા, કેલિફોર્નિયા ૯૧૮૦૧
૧૯૮૪

BHAKTA BHAJANAVALI

A COLLECTION OF DEVOTIONAL SONGS
IN GUJARATI LANGUAGE
WITH ENGLISH TRANSLITERATION

PUBLISHED BY

SHREE RAMKABIR BHAKTA SAMAJ
1816 WEST MAIN STREET, ALHAMBRA CA 91801
1984

BHAKTA BHAJANAVALI
A collection of tradional bhajans
(devotional songs) in Gujarati language
with English transliteration and annotation
by Madhu Rye
Published by
SHREE RAMKABIR BHAKTA SAMAJ
1816 W.Main St., Alhambra
CA 91801, U.S.A.

LIBRARY OF CONGRESS
CATALOG CARD NUMBER 84-90130

Gujarati and English typesetting
by Sunderjee Phototypesetting & Graphics
1814 W. Main St., Alhambra
CA 91801, U.S.A.

FIRST EDITION, JUNE 1984

પ્રથમાવૃત્તિ, ૧૯૮૪

અંગ્રેજી લિપિપાઠ તથા ટિપ્પણી અને નોંધ--મધુ રાય

અંગ્રેજી તથા ગુજરાતી કમ્પોઝ--સુંદરજી ફોટોટાઈપસેટિંગ એન્ડ ગ્રાફિક્સ
૧૮૧૪ વેસ્ટ મેઈન સ્ટ્રીટ, અલ્હામ્બ્રા, કેલિફોર્નિયા ૯૧૮૦૧, યુ. એસ. એ.

My Dear Children...

On behalf of Shree Ramkabir Bhakta Samaj, I invite you to attend Bhajan and Aarti sessions whenever we have them and to join us, the elders, by singing along with us.

This, my children, is the Bhakta tradition. It is very important that you all understand it and help us make it as lively as it is in our homeland in Gujarat State, India.

This book is especially for you. Look it over and call me to say how you liked it. Send me your comments so we may communicate through our quarterly publication, 'BhaktaVani.'

Ramkabir,
Your Uncle
Chhaganbhai Bhulabhai Bhakta

....

A Note On Transliteration:
In the interest of readability, large Gujarati words have been, at times, represented by breaking them in smaller ones. Not all the time the આ sounds have been represented by two a's, also in the interest of readability. Without doubt, the translitereation is not flawless; one may only expect it to be of use to the youthful readers for whom it has been essayed. For any errors that may have stayed in spite of immense care, one may only hope to be forgiven by them and by Him. Enjoy, and may He be with ye. —M/R

પ્રકાશકનું નિવેદન

પહેલેથી તે છેલ્લે સુધીનું તમામ કાર્ય અમેરિકાની ભૂમિ પર થયું હોય એવું આ પ્રથમ ગુજરાતી પુસ્તક આજે પ્રકટ થાય છે-અને એ રીતે એ ઐતિહાસિક ઘટના બને છે. એ ઐતિહાસિક ઘટનામાં શ્રી રામકબીર ભક્ત સમાજ નિમિત્ત બને છે એથી સમાજના પ્રમુખ તરીકે હું અત્યંત ગર્વ તથા ગૌરવ અનુભવું છું.

ભજન તે ભક્ત સમાજની પરંપરાનો મુખ્ય અંશ છે. આવી બે લિપિઓમાં ભજનોનું પ્રકાશન કરવાનું સ્વપ્ન ઘણા સમયથી હતું. ભજનોની પસંદગીમાં શ્રી મગનભાઈ લખાભાઈ ભક્તની અમૂલ્ય સહાય મળી અને એના પ્રકાશન માટે શ્રી ડાહ્યાભાઈ હરિભાઈ ભક્ત અને પરિવારની સહાય મળી અને આજે એ સ્વપ્ન સંપન્ન થાય છે. પ્રમુખની રૂએ તથા મારી અંગત રૂએ એ બન્ને સદ્‌ગૃહસ્થોનો હું હાર્દિક આભાર માનું છું.

આ પ્રકાશન તે પ્રથમ પગથિયું છે. ભક્તજનોના ઘરે ઘરમાં એ અત્યંત ઉપયોગી બને એવી આશા છે. હવે પછી આપણી પૌરાણિક કથાઓનો સંગ્રહ, શ્રી કબીરજીનાં ચૂંટેલાં ભજનોનો સંગ્રહ, અમેરિકાના ભક્તકુટુંબોનો ઈતિહાસ વગેરે ગ્રંથોનું પ્રકાશન કરવા ઉમેદ છે.

આપણા અહીં ભણેલાં અને ગુજરાતી લિપિ ન વાંચી શકતાં સંતાનો પણ આપણી સાથે ગાઈ શકે એ હેતુથી ભજનો અંગ્રેજી લિપિપાઠમાં પણ આપ્યાં છે. એ લિપિપાઠ તથા બન્ને લિપિનું કમ્પોઝ કરી આપવા બદલ સુંદરજી ગ્રાફિક્સના શ્રી મધુસૂદન વલ્લભદાસ ઠાકર (મધુ રાય)ને ધન્યવાદ.

પ્રૂફ સંશોધન બદલ શ્રી ગોવિંદભાઈ લ. ભક્ત તથા અ.સૌ. સુવર્ણાબહેન ઠાકરને પણ ધન્યવાદ ઘટે છે.

ભજન-કીર્તન તે ભક્તિયોગનું સાધન છે--એના શબ્દો માત્ર ગાવાથી વિશેષ તો આ ભજનોનો મર્મ સમજવો વધુ આવશ્યક છે. ભક્તિયોગનો અને પ્રભુની નજીક પહોંચવાનો એ ધોરી માર્ગ છે. આપણે એ દિશામાં પ્રયત્નશીલ બનીએ એવી ભાવના.

વિક્રમ સંવત ૨૦૪૦, મહાશિવરાત્રિ
ફેબ્રુઆરી ૨૯, ૧૯૮૪
૧૮૧૬ વેસ્ટ મેઈન સ્ટ્રીટ
અલ્હામ્બ્રા, કેલિફોર્નિયા ૯૧૮૦૧
યુ. એસ. એ.

લિ. છગનભાઈ ભૂલાભાઈ ભક્ત
પ્રમુખ, શ્રી રામકબીર ભક્ત સમાજ

The Divine Light

Bhaktidada was a small farmer. He lived in a village named Kapura, in the district of Surat, Gujarat State, India. He was a religious man. He farmed the land and led his daily life like an ordinary farmer of his time--except that he made every act of his an act of worship and whenever he spoke, he mostly spoke in the praise of our Maker. His tradition of religious awareness is carried on through the generations.

Bhaktidada had named his son Hari. Hari is one of the many names of the Lord God in our mythology. Haribhai, too, sang religious songs as he walked to his farm and as he worked in it. People nick-named him "Dovad"—the Singer.

Haribhai fathered two sons: Dr. Jeevanji and Shree Dahyabhai. Haribhai's nephew found religion so ful filling that he left home and became a sannyasi. He lives on an ashram in Vrindavan, the holy city in India, and leads a life of saintly simplicity. His name is Mahant Shree Radha Mohan Dasji. Haribhai's both sons, Dr. Jeevanji and Shree Dahyabhai live in the United States with their respective sons and families.

Shree Dahyabhai has three sons: Magan, Mahendra and Madhu. The three youngsters lost their mother Benabahen, several years ago. The three thought of putting together a collection of our traditional bhajans in this form and help publish the collection, in the memory of their devoted mother.

The tradition of singing songs in the praise of the Maker, thus, has been perpetuated. This little publication is a delightful proof of it. May it inspire others to do similar deeds for their folks to help us keep the flame of our traditions aglow.

Magan, Mahendra and Madhu, all three and their families. deserve sincere contratulations for bringing us this source of The divine Light. May it be used with devotion and joy.

Holi Parva-2040
Evergreen Motel
Duarte, California

Sincerely,
Govindbhai Lallubhai Bhakta
(Degama)

હરિ ભક્તિનો પુણ્ય પ્રકાશ

સુરત જિલ્લાના કપુરા ગામના એક અચ્છા અને અદના ખેડૂત સ્વર્ગસ્થ ભક્તિદાદાએ ધરતીની ખેતીની સાથ સાથ હરિ-ભક્તિની પણ એવી તો ખેતી કરી કે એનું બિયારણ આજ સુધી સચવાયું છે. અને પોષાતું પોષાતું પાંચમી પઢી સુધી પાંગર્યું છે.

" ખેતી કરી હરિ નામકી મનવા "

ભક્તિદાદા ધરતીની ખેતીમાં જેવા તલ્લીન રહેતા તેવા જ હરિ નામની ખેતીમાં પણ મગ્ન રહેતા. ખેતીનાં હથિયારો હેઠાં મુકાયાં કે તરત હાથમાં માળા કે સદ્ગ્રંથો હોય જ! અને વળી ઘરમાં દીકરાનું નામ પણ હરિભાઈ રાખેલું. આમ તેમની વગડામાં ખેતી દાણાની અને ઘરમાં હરિ નામની!

અને ખરેખર ભક્તિદાદાનો આ વારસો તેમના દીકરા હરિભાઈને મળ્યો. હરિભાઈને પણ હાલતાં-ચાલતાં કે ખેતરે જતાં હંમેશ માટે હરિગુણ ગાવાની આદત જીવનપર્યંત રહી. એ ગાતા જ રહ્યા. ગાતા રહ્યા એટલે રાનીપરજ લોકોએ એમનું બીજું નામ પાડ્યું... "દોવડ".

હરિભાઈને બે દીકરા--ડોક્ટર જીવણજી અને શ્રીમાન ડાહ્યાભાઈ. હરિભાઈના ભત્રીજા મહંત શ્રી રાધામોહન દાસજી. એમણે વૃન્દાવનને પોતાની તપોભૂમિ બનાવી છે અને ત્યાં રહી હરિનામની ખેતીમાં જીવન સમર્પિત કર્યું છે. હરિભાઈના બન્ને દીકરાઓ--ડોક્ટર જીવણજી તથા શ્રીમાન ડાહ્યાભાઈ--ના પરિવારોએ અમેરિકાને પોતાની કર્મભૂમિ બનાવી છે તેથી તેઓ અમેરિકામાં રહી પોતાના શેષ જીવનમાં સાધના કરી રહ્યા છે.

શ્રીમાન ડાહ્યાભાઈને ત્યાં મગન, મહેન્દ્ર અને મધુની ત્રિપુટી છે. એ ત્રણેની માતૃછાયા છિનવાઈ ગયાને વર્ષો વીતી ગયાં છતાં સદ્ગત બેનાબહેનની યાદ ભુંસાતી નથી. એ ત્રણેએ સ્વર્ગસ્થ માતાની સ્મૃતિમાં પ્રગટ કરેલી આ ભજનાવલિના પઠન-પાઠનથી વાચકોને સૌને દિવ્યપ્રકાશ મળશે એવી આશા રાખીએ!

હરિભાઈ અને એમના પિતાજી ભક્તિદાદા સ્વર્ગવાસી થયાને લાંબો ગાળો વીતી ગયો તેમ છતાં એમની હરિભક્તિની આરાધનાએ નાખેલ ઊંડાં મૂળની અમર વેલ પર હજીય ફૂલ-ફળ આવ્યા કરે છે તેની ઝાંખી આપણને આ ભજનાવલિ કરાવે છે. અને દિવ્ય પ્રકાશ પૂરો પાડે છે. સમાજમાં ઘરે ઘરે આવી હરિ ખેતી થાય તે માટે આ પુસ્તિકા પ્રેરણા પણ આપતી રહેશે.

આવા ઉમદા કાર્ય માટે મગન-મહેન્દ્ર-મધુની ત્રિપુટી તથા પરિવારને ધન્યવાદ!

હોળી પર્વ-૨૦૪૦
એવરગ્રીન મોટેલ
ડુઆર્ટી, કેલિફોર્નિયા

સ્નેહાધીન
ગોવિંદભાઈ લલ્લુભાઈ ભક્ત
(દેગામા)

The Bhajan Tradition

The Scriptures

The word 'religion' is roughly translated as dharma in Sanskrit. However, dharma literally means a way of life; the duty; the characteristics; and truly, all aspects of life.

The most ancient scriptures of India are Vedas. They describe in great detail the concept of the Universal Power and ways of addressing It. The learned interpreted these theories in Upanishads. Further interpretations and later theories came to be known as Smrutis.

Puranas is a collective name for ancient religious writings and are a fascinating mix of philosophy and stories.

Shrimad Bhagavat, Ramayana and Mahabharata are full of literally thousands of stories with complicated plots and fantastic events.

All these works are in Sanskrit and in verse. With the passage of time the language became more and more structured and highly elitist. In different parts of the subcontinent developed different dialects which in turn became languages themselves, with their own scripts, grammars and written literatures.

These sister languages thrived with their own literatures which primarily drew on the stories in Ramayana and Mahabharata. All lierature in the early stages was, of course, in verse; intended to be memorized and sung.

Hindi and Gujarati are two such languages, **not** dialects. And these bhajans are a sample of such literature.

Bhajans: One Way of Worship

The Sanskrit word for worship is **bhakti**; one who worships is a **bhakta**; and one way of worship is to sing **bhajans**, i.e. devotional songs.

Bhajans are the most popular form of worship in India. They are sung by a single person or in a group; with or without music. Some **bhajans** are in classical ragas, the other in simple folk tunes. **Bhajans** can be sung in morning or evening; or may just be murmered at leisure or at work. For centuries **bhajan** sessions have been not just a religious practice but also social and cultural events for the common man in India.

Traditional religious ceremonies in India are highly structured; elaborate and expensive rituals are conducted by a priest in Sanskrit. In contrast, **bhajan** sessions eliminate the priest; the singer addresses the Almighty himself in simple vernacular to rudimentary music of cymbals, tabla, and harmonium.

Kabir was a 15th century poet. In his time India was ruled by Muslim rulers. There was a perpetual tension between those who converted to Islam and the vast Hindu majority. The Hindus themselves were also divided by castes, innumerable denominations and creeds. Kabir—and other literary figures of his time—preached the essential

human brotherhood, decried the ritualistic forms of worship and championed the ideal of a classless, casteless society.

This ideal was taken up by laterday thinkers in Gujarat and was used to fashion a RamKabir Sect. The followers of this sect dennounced their castes and caste names—they simply called themselves **Bhaktas**.

The **Bhaktas** celebrated births and marriages and mourned deaths austerely—by simple prayers or **bhajans**. These **bhajan** sessions eliminated the institution of the priest and the elaborate, and even wasteful rituals that came with the priest.

The **Bhakta** philosophy largely draws on Kabir's preachings. However, it is remarkably open to any number of other thinkers and their theories. They thus worship the formless Universal Power, **Brahma**, as solemnly as they sing of the various forms of **Brahma**, the avataars. There are twenty-four avataars described in the scriptures, ten of them are well known. The most popular of these are Ram and Krishna. These **bhajans** often allude to the mythological stories connected with the various avataars.

Bhajans in this collection are from various sources; they are by no means exclusive to the **Bhakta** community. These songs are only a small sample of the fabulous heritage of Gujarati language.

Some **bhajans** in this collection are by great poets like Kabir, Meera, Narsinh, Preetamdas, Nrusinhrao Divatia, etc. The Evening Prayer is from Geeta, as translated by K. G. Mashruvala (p. 16). The Shlokas (pp.44-45) are directly from the sciptures in their original Sanskrit form. These **bhajans** also cover a vast range of lingual variety. Some are in their old forms of Hindi and Gujarati, some are modernized through oral tradition and a few are in modern forms of Hindi or Gujarati languages. A number of these **bhajans** read differently in different parts of India.

The order of these songs is roughly that in which they are sung at **bhajan** sessions of **Bhakta** community in Gujarat.

This collection begins with Godi Ni Saakhi; and is followed by Poorvi Godi, Godi Pada and Aaarti Pada (pp. 3-16). These songs are essentially sung to mourn a death in the family, and usually in the evening. Godi Ni Saakhi initiates the session; Poorvi Godi is a kind of preface to Godi and Aarti. A pada is a composition. These songs are composed in solemn tunes; the content illustrates the temporal nature of a human life. They remind the family members to accept the death of the departed stoically and the phenomenon of death itself as a natural occurence in the cycle of creation. The entire community joins the family in the mourning and prasad is distributed. The rest of the **bhajans** are for all occasions.

Bhaktas of south Gujarat are mainly farmers. About sixty years ago a few men from that community migrated to the U. S. to work as farm hands. In the last six decades the **Bhakta** community in this country is some seven-hundred families strong. **Bhaktas** in the U. S. are mostly in the hospitality industry and own hotels or motels especially on the West Coast. Majority of them are degreed engineers or scientists, too. The second generation **Bhakta** children do not read Gujarati script although they do understand the language when spoken at home—hence the transliteration.

The Ten Avataars

In the beginning there was Nothing. The Universal Power Brahma was formless. There was no Space, Energy or Time. Brahma developed itself into five basic entities: Solid (the earth), Liquid (water), Gas (wind), Space (the sky), Energy (light).

These entities combined in innumerable permutations to form Brahma-Anda, the Universe. The first living being in Brahma-Anda was Brahmaa, the Creator. He created Sarasvati, the goddess of knowledge. The two together gave birth to all forms of life.

Our mythology has three principal dieties: **Brahmaa** the Creator, **Vishnu** the Protector and **Mahesh** the Destroyer. The three are, indeed, the three aspects of the Brahma (not to be confused with **Brahmaa**).

There are twenty-four manifestations—or avataars—of the Universal Power, Brahma; ten of them are better known than others: **Matsya (fish), Katchap (tortoise), Varaah (boar), Nrusinha (man-lion), Vaaman (bantam), Parashuram, Ram, Krishna, Buddha** and **Kalki.** The last avataar, Kalki, is yet to be born.

An avataar is a divine intervention in a crisis. Thus, with each avataar is associated a story of a crisis and its resolution. These stories form the bulk of popular mythology.

■ **Matsya (fish):**
When great floods were to destroy the world, sage Satyavrata put a pair of each living being into a boat or an ark. A cosmic fish achored the boat to its fins and thus saved it from drowning. The waters receded after a few days and sage Satyavrata became Manu. His progeny came to be known as Manav (Man), the children of Manu.

■ **Katchap (tortoise):**
The good people Devas and the bad people Danavas decided to churn the ocean in search of new wealth. A mountain, Mandarachal, was to be spun in the ocean. A cosmic tortoise held the mountain on His back to facilitate the churning for fantastic wealths.

■ **Varaah (boar):**
A Danava king Hiranaksha kidnaped the entire earth and held it in the depths of an ocean as a show of his demonic strength. A cosmic boar dived into the ocean, swooped the earth on its tusks and brought it to the surface. The boar then killed the kidnaper and saved the world.

■ **Nrusinh (man-lion):**
Hiranaksha's twin brother was Hiranyakashipu. To avenge his brother's death, he vowed to destroy Vishnu and his devotees. He amassed great powers and became immune to death at the hands of any man or animal. His son Prahlad was a devotee of Vishnu—and, therefore, was continuously tortured by his Danava father, the king Hiranyakashipu. In answer to Prahlad's prayers, an awesome Being appeared. This being was half lion and half man but neither an animal nor a man. It killed Hiranyakashipu and made Prahlad the king of mankind.

■ **Vaaman (bantam):**

A Danava king Bali was the most powerful person ever. He ruled the earth as well as the heavens. He was also famous for his word and his generosity. However, the idea of a single person ruling the entire universe was not acceptable to the learned of his time. They prayed for emancipation. A little boy of small build came to help them. The Bantam boy asked the king for a gift a little land—only three steps of land for Himself. King Bali readily granted him his wish. The little boy immediately changed Himself into a cosmic man. He covered the entire earth with one step and the heavens in the second. The devoted king offered his head for the third step, to keep his word. The earth, the heavens and the king were thus emancipated in the three steps.

■ **Parashuram:**

Sage Jamadagni had the cow-of-plenty, Kamdhenu. This cow could grant anything to anyone. King Sahsrabahu stole this cow. The sage's son Parashuram killed the king and brought the cow back. Sahasrabahu's sons took revenge by beheading the sage and taking the head away with them. Parashuram vowed to destroy all the dynasties of all the kings since the kings had turned to plundering and killing their subjects in place of protecting them. Parashuram singlehandedly accomplished this and brought the head back to reunite it with the rest of his father's body. Sage Jamdagni was thus emancipated. A star in sky was named after him.

■ **Ram:**

Ram was a prince who voluntarily accepted an exile from his kingdom to honor his father's word. Ravana was a Danava king of Sri Lanka. He was very learned and very powerful but he was also very cruel and self-indulgent. He kidnaped Ram's wife Sita and held her in his kingdom. Ram organized an army of monkies and invaded Sri Lanka. After a fierce fight Ravana was killed. Ram rescued his wife and gave Sri Lanka away to Ravana's pious brother Vibhishan.

■ **Krishna:**

Krishna is the most colorful avataar. During his time he killed dozens of demonic kings and rascals and saved any number of men and women. Krishna also counselled his friend Arjuna in his moments of self-doubt—the dialogue between the two is known as Geeta.

■ **Buddha:**

Buddha is a title given to prince Siddhartha for his original theological propoundings. Buddha rennounced his kingdom in quest of knowledge and acquired a following. Some of his teachings are in sharp contrast of the then prevalant beliefs. His followers were called Bauddhas. Hundreds of years later king Ashoka embraced his preachings and sent out missionaries to foreign lands. Buddhism, thus, became a faith unto itself. The Hindu mythology, however, accepts Buddha as one of the ten avataars.

Madhu Rye

CONTENTS

- SAANJ PADE DIN AATHME 3
- JOVAA VRAJNO VHALO CHAALO 4
- KHELAT CHARO BHAAI 5
- NAR NAAM NA JANYO 7
- SHREE GURUNE PAAYE LAGUN 9
- KAHE NA MANGAL GAAVE 10
- BAHUT BHALO HAI 11
- AARATI HO DEV 12
- SHREE PADMANAABH PARIBRAHMA 13
- AARATI KIJE NARSINH PRABHUKI 15
- JENE DIVYA STAVO VADE STAVI RAHYAAN 16
- RAJAPADA: HE PRABHU HE PRABHU 20
- MANGAL MANDIR KHOLO 24
- VAISHNAVJANA 25
- JHEENI JHEENI BEENI CHADARIYA 27
- EK JA DE CHINGAARI 27
- SUKHA DUKHA MAN MAAN NA AANIYE 28
- NARAYAN NUN NAAM JA LETAN 30
- JUNUN TO THAYUN RE DEVAL 31
- BOL MAA BOL MAA BOL MAA RE 32
- HARINE BHAJATAN HAJI KOINI LAAJ 33
- HARI NO MARAG CHHE SHOORANO 34
- MAARI NAAD TAMAARE HAATHE 35
- NAHI RE VISAARUN HARI 36
- SHREEJI BAAVA DEEN DAYALAA 37
- SANT SAMAAGAM 38
- JO NE VICHAARI TUN JEEVADAA 39
- JAA KUL MEIN KOI BHAKTA NA KAHAAVE 41
- O ISHVAR BHAJIYE TANE 42
- OUM SAHA NAAVAVTU SAHA NAU BHUNAKTU 44
- SATYA NAAM KABIR (DHUN) 45
- POORNA E CHHE POORNA AA CHEE 45
- OM JAYA JAGADEESH HARE 46
- JAY JAADAV RAYA PRBHUSHREE 48

અનુક્રમ

- સાંજ પડે દિન આથમે ૩
- જોવા વ્રજનો વ્હાલો ચાલો ૪
- ખેલત ચારો ભાઈ ૫
- નર નામ ના જાણ્યો ૭
- શ્રી ગુરુને પાયે લાગું ૯
- કાહે ના મંગલ ગાવે ૧૦
- બહુત ભલો હૈ ૧૧
- આરતી હો દેવ ૧૨
- શ્રી પદમનાભ પરિબ્રહ્મ ૧૩
- આરતી કીજે નરસિંહ પ્રભુકી ૧૫
- જેને દિવ્ય સ્તવો વડે સ્તવી રહ્યાં ૧૬
- રાજપદ: હે પ્રભુ હે પ્રભુ ૨૦
- મંગલ મંદિર ખોલો ૨૪
- વૈષ્ણવજન ૨૫
- ઝીની ઝીની બિની ચદરિયા ૨૭
- એક જ દે ચિનગારી ૨૭
- સુખ દુખ મનમાં ન આણીએ ૨૮
- નારાયણનું નામ જ લેતાં ૩૦
- જૂનું તો થયું રે દેવળ ૩૧
- બોલ મા બોલ મા બોલ મા રે ૩૨
- હરિને ભજતાં હજી કોઈની લાજ ૩૩
- હરિનો મારગ છે શૂરાનો ૩૪
- મારી નાડ તમારે હાથે ૩૫
- નહીં રે વિસારું હરિ ૩૬
- શ્રીજી બાવા દીન દયાળા ૩૭
- સંત સમાગમ ૩૮
- જોને વિચારી તું જીવડા ૩૯
- જા કુલમેં કોઈ ભક્ત ન કહાવે ૪૧
- ઓ ઈશ્વર ભજીએ તને ૪૨
- ૐ સહ ના વવતુ સહ નૌ ભુનક્તુ ૪૪
- સત્ય નામ કબીર (ધુન) ૪૫
- પૂર્ણ એ છે પૂર્ણ આ છે ૪૫
- ઓમ જય જગદીશ હરે ૪૬
- જય જાદવ રાયા પ્રભુશ્રી ૪૮

SHREE RAMKABIR BHAKTA SAMAJ

OUR HERITAGE

Background

Surat and Vadodara (Baroda) areas in the Gujarat State, India. Popular occupation is agriculture; business enterprises, migration to foreign lands is also very much evident. Kabir tradition goes back some five hundred years. Food habits are, like other Gujaratis, mainly vegetarian.

Pioneers

First batch of immigrants to the U.S. landed about sixty years ago—by ship—to work in farms here. A second wave arrived during 1948-56—for higher studies. A third wave of families of the students and some more students joined them during 1960-75.

Formation of the 'Society'

On the eve of the Bicentennial celebration of the U.S. Independence, twentyone Bhakta families met in Alhambra, California to form an organization of the Bhakta families. Ramkabir Bhakta Society was formed as a non-profit organization on March 4, 1977 for 'social and recreational activities.'

'Samaj'

A non-profit, tax-exempt Hindu religious organization, Shree Ramkabir Bhakta Samaj, was formed on Spetember 16, 1980 and registered in the State of California under number 810588.

Aims and Objectives

To preserve our ethnic heritage and nurture our religious, cultural and social traditions.

Activities

We celebrate Hindu religious days by singing bhajans; organize talks and seminars on verious philosophical and social topics; teach Gujarati and Hindi (languages of India); organize atheletic events through our Youth Group and women's activities through women's circle, 'Mahila Mandal.'

Youth Groups and Mahila Mandals are active not only in the Southern California area; our activities cover Northern California, Texas, New Mexico, Oklahoma Kansas and most states in the Easten United States—wherever Bhakta families live. By our estimate, there are some seven hundred Bhakta families in the U.S. comprising of about three thousand individuals.

We publish a quarterly news-letter, 'Bhaktavani,' and a members directory; and occasionally sponsor publication of useful literature such as this collection of songs.

Trustees

For the year 1983-84 the office-bearer of the Samaj are:

Chhaganbhai Bhulabhai Bhakta, president; Chhotubhai Gopalji Patel, vice president; Mahendrabhai Dahyabhai Bhakta, first vice president; Govindbhai Bhaktibhai Bhakta, secretary; Vallabhbhai Chhotubhai Bhakta, treasurer. The committee members are: Mahendrabhai Bhikhabhai Bhakta, Ravindrabhai Gordhanbhai Patel, Mohanbhai Mathurbhai Patel, Gokalbhai Makanji Bhakta, Vinodbhai Ramjibhai Bhagat, Dineshbhai Bhaktibhai Bhakta. The head office has been at 1816 W. Main Street, Alhambra, California 91801 since its inception.

Godi ni Saakhi

pada—1

saanj pade din aathme
chakva chakvi roy
chaalo chakva tahaan jaaiye
jahan saanj padati na hoy—1

godi pooche godiya
kon bhalo e desh
sampat hoye to ghar bhala
nahin to bhalo pardesh—2

sampat dekh mat raachiye
vipat pade mat roy
sampat sohi vipatti hai
raam kare so hoy—3

timir gayun ravi dekhatan
kubuddhi gayee guru gnan
sampat gayee ati lobhase
bhakti gayee abhimaan—4

abhimaani kunjar bhayo
lyo apane shir bhaar
taako yamraaj darte
jyon loha jale lohaar—5

ગોડીની સાખી

પદ--૧

સાંજ પડે દિન આથમે
ચકવાચકવી રોય
ચલો ચકવા તહાં જાઈએ
જહાં સાંજ પડતી ન હોય...૧

ગોડી પૂછે ગોડીઆ
કોણ ભલો એ દેશ
સંપત હોય તો ઘર ભલા
નહીં તો ભલો પરદેશ...૨

સંપત્ત દેખ મત રાચીએ
વિપત્ત પડે મત રોય
સંપત્ત સોહી વિપત્ત હૈ
રામ કરે સો હોય...૩

તિમિર ગયું રવિ દેખતાં
કુબુદ્ધિ ગઈ ગુરુ જ્ઞાન
સંપત્ત ગઈ અતિ લોભસે
ભક્તિ ગઈ અભિમાન...૪

અભિમાની કુંજર ભયો
લ્યો અપને શિર ભાર
તાકો યમરાજ ડારતે
જ્યોં લોહા જલે લુહાર...૫

●

pada—2

Jova vrajno vhalo chaalo sakhi
Jova vrajno vhalo
vela thayee vanthi aavyaa nahin
vhelavhela chaalo—Rep.

vrehni vanita gher gher dole
sakhio sakhione tede
koi aavi koi dvare ubhan
koi chaute ne koi mele—1

koi koi na kar maan muktafal
ko kar kanchan thaali
abalan sau aavi ne ubhan
Jovane vanmaali—2

vrajno vhalo godhenu sange
naachto gher aave
vallabhna svami ne nirkhi
abalan motide vadhave—3

પદ--૨

જોવા વ્રજની વ્હાલી ચાલી સખી જોવા વ્રજની વ્હાલી
વેળા થઈ વનથી આવ્યા નહીં, વ્હેલા વ્હેલા ચાલી...ટેકo

વ્રેહની વનીતા ઘેર ઘેર ડોલે, સખીઓ સખીઓને તેડે
કોઈ આવી કોઈ દ્વારે ઊભાં, કોઈ ચૌટે ને કોઈ મેળે...૧

કોઈ કોઈના કરમાં મુક્તાફલ, કો કર કંચન થાલી
અબળા સૌ આવીને ઊભાં, જોવાને વનમાળી...૨

વ્રજનો વ્હાલો ગોધેનુ સંગે, નાચતો ઘેર આવે
વલ્લભના સ્વામીને નીરખી અબલાં મોતીડે વધાવે...૩

•

pada—3

khelat chaaro bhaai shree aangan mein
khelat chaaro bhaai
raam hi laksman bharat shatrughna
shobha varni na jaayee—rep.

chaar ratno khel rachyo hai
foolan ki gend banaayee
teen lok jaake sakal sampadaa
avadhpuri chali aayee—shree...

ther ther munijanke ashram
baithe dhyan lagaayee
raaja dashrath gher naubat baaje
gher gher baajat badhaayee—shree...

shiv sanakadik aur brahmadik
shesh sahasramukh gaave
kit mugat kar dhanush biraaje
dashrath sut raghurayee—shree...

પદ--૩

ખેલત ચારોં ભાઈ શ્રી અંગનામેં ખેલત ચારોં ભાઈ
રામ હી લક્ષ્મણ ભરત શત્રુઘ્ન, શોભા વરણી ન જાઈ...ટેક૦

ચાર રત્નો ખેલ રચ્યો હૈ, ફૂલનકી ગેંદ બનાઈ
તીન લોક જાકે સકલ સંપદા, અવધપુરી ચલી આઈ...૧

ઠેર ઠેર મુનિજનકે આશ્રમ, બૈઠે ધ્યાન લગાઈ
રાજા દશરથ ઘેર નૌબત બાજે, ઘેર ઘેર બાજત બધાઈ...૨

શિવ સનકાદિક ઔર બ્રહ્માદિક, શેષ સહસ્ર મુખ ગાવે
કીટ મુગટ કર ધનુષ બિરાજે, દશરથસુત રઘુરાઈ...૩

kanak Bhuvanmen Ratna sinhasan
tahaan Baithe Raghurayee
maat kaushlya karat aarti
aanand ur na samaayee—shree...

saryu ke tir ayodhyaa nagari
apne haath Banaayee
tulasidaas kahe dhan kaushlya
Bhagya Bado jin payee—shree..

કનકભુવનમેં રત્નસિંહાસન, તહાં બૈઠે રઘુરાઈ
માત કૌશલ્યા કરત આરતી, આનંદ ઉર ન સમાઈ...૪

સરયુકે તીર અયોધ્યા નગરી, અપને હાથ બનાઈ
તુલસીદાસ કહે ધન કૌશલ્યા, ભાગ્ય બડી જિન પાઈ...૫

POORVI GODI

pada—1

nar naam na janyo raamko
mithya janam gumayo ho—rep.

ren gumayee soike re
divas gumyo jaay
heera jaiso janma gumayo
heera kodi badle jaay—1

aape dal khoje nahin re
aur khojanko jaay
aur khoje hari naa mile
moorakh man pastaaye—2

kumbhko bandhyo jal rahe re
jal bin kumbh na hoy
gnanko bandhyo man rahe
guru bin gnan na hoy—3

nar jaane din nirgame re
din jaane nar jaay
maayano bandhyo praaniyo
fogat fera khaay—4

પૂર્વી ગોડી

પદ--૧

નર નામ ન જાણ્યો રામકો
મિથ્યા જન્મ ગુમાયો હો...ટેક૦

રેણ ગુમાઈ સોઈ કે રે
દિવસ ગુમાયો જાય
હીરા જૈસો જન્મ ગુમાયો
હીરા કોડી બદલે જાય...૧

આપે દલ ખોજે નહીં રે
ઔર ખોજનકો જાય
ઔર ખોજે હરિ ના મિલે
મૂરખ મન પછતાય...૨

કુંભકો બાંધ્યો જલ રહે રે
જલ બિન કુંભ ન હોય
જ્ઞાન કો બાંધ્યો મન રહે
ગુરુબિન જ્ઞાન ન હોય...૩

નર જાણે દિન નિર્ગમે રે
દિન જાણે નર જાય
માયા નો બાંધ્યો પ્રાણીઓ
ફોગટ ફેરા ખાય...૪

OOGya soi   aathme re
fOOlya soi karmaay
Chanyaa deval gir pade
Janamya soi mar jaay—5

paiso paiso jod ke re
laakho upar karod
antkaal kain kaam na aave
leshe dhago chhod—6

saadhu janki jhunpadi re
sankut saara gaam
chandanke tukadi bhali
Babul saaran raan—7

jaiso rang patangko re
aiso aa sansaar
hari range chor majeethko
sant bhaakhe Rohidaas—8

ઊગ્યા સોઈ આથમે રે
ફૂલ્યા સોઈ કરમાય
ચણ્યા દેવળ ગિર પડે
જન્મ્યા સોઈ મર જાય...૫

પૈસો પૈસો જોડકે રે
લાખો ઉપર કરોડ
અંતકાલ કંઈ કામ ન આવે
લેશે ધાગો છોડ...૬

સાધુ જનકી ઝૂંપડી રે
સાંકુટ સારા ગામ
ચંદન કે ટુકડી ભલી
બાબુલ સારાં રાન...૭

જૈસો રંગ પતંગકો રે
ઐસો આ સંસાર
હરિ રંગે ચોર મજીઠકો
સંત ભાખે   રોહિદાસ...૮

●

Godi padas.......................................pada—1

TRADITIONALLY, ONE PAYS HOMAGE TO ONE'S GURU AND THEN TO THE LORD OF WELL-BEING, GANESHA, BEFORE EMBARKING UPON A PROPITIOUS RITE, OR ANYTHING WORTH DOING. THIS HOMAGE IS A SPIRITUAL BOW TO THE GURU.

A PHYSICAL BOW TO THE GURU WOULD BE TO TOUCH THE GURU'S FEET.

BOWS, PHYSICAL AND SPIRITUAL, ARE THOUGHT OF VERY HIGHLY IN OUR CULTURE. A BOW, HOWEVER, IS OF NO VALUE IF ONE PERFORMS IT WITHOUT REAL FEELING. ONLY A SINCERE BOW WOULD BEGET GURU'S BLESSINGS. WITH THESE BLESSINGS ONE'S HEART IS RID OF ALL EVIL THOUGHTS—AND ONLY WITH A HEART SO PURIFIED, ONE ACHIEVES EMANCIPATION.

shree gurune paaye laagun, pahela vahela,
shree gurune paaye laagun
krupa karo to krushna seva karun,
beejun hun kaain na maagun—1

diyo updesh sada sukhakari,
jo man nirmal thaaye,
trividh taap, matsar, moh, mamata—
vikaar saghalo jaaye—2

guru darshan no mahima moto
jaane sant sujaan
bhaav dhari guru seva karshe,
paame pada nirvaan—3

ved puran bhaagwat bole,
jene hoye gurujino drudh vishvas,
shree guru narayan tene malshe,
kahe jan vaishnav daas—4

ગોડીનાં પદો
પદ--૧

કોઈ પણ પ્રવૃત્તિ કરતાં પહેલાં ગુરુનું અને ત્યાર પછી ગણેશનું સ્મરણ કરવાનો રિવાજ છે. આ રીતનું સ્મરણ તે વંદન કરવાનો સૂક્ષ્મ પ્રકાર છે.

ગુરુ સામે બેઠા હોય અને દંડવત પ્રણામ કરવામાં આવે, તે વંદનનો સ્થૂળ પ્રકાર છે.

બંને પ્રકારનાં વંદનનો મહિમા મોટો છે. ગુરુ માટે શ્રદ્ધા અને પ્રેમ હોય તો જ વંદન ફળે, નહીંતર વંદન વ્યર્થ છે. ગુરુ માટે પ્રેમ અને શ્રદ્ધા હોય તો જ ગુરુ શિષ્ય પર કૃપા કરે છે. ગુરુ-કૃપા વિના મન નિર્મળ થાય નહીં, તથા નિર્મળ મન વિના આત્મકલ્યાણ થાય નહીં.

આ પદમાં આ વાત સમજાવાઈ છે.

શ્રીગુરુને પાયે લાગું, પહેલા વહેલા, શ્રીગુરુને પાયે લાગું,
કૃપા કરો તો કૃષ્ણસેવા કરું, બીજું હું કાંઈ ન માગું—૧

દિયો ઉપદેશ સદા સુખકારી, જો મન નિર્મલ થાય:
ત્રિવિધ તાપ, મત્સર, મોહ મમતા—વિકાર સઘળો જાય—૨

ગુરુ દર્શનનો મહિમા મોટો, જાણે સંત સુજાણ,
ભાવ ધરી ગુરુ સેવા કરશે, પામે પદ નિર્વાણ—૩

વેદ પુરાણ ભાગવત બોલે, જેને હોયે ગુરુજીનો દ્રઢવિશ્વાસ,
શ્રીગુરુ નારાયણ તેને મળશે, કહે જન વૈષ્ણવદાસ—૪

pada—2

POWER BEHIND THE UNIVERSE AND THE UNIVERSE ITSELF IS "BRAHMA." IT CAN NOT BE PERCEIVED——SEEN, HEARD, FELT OR EXPERIENCED——BY SENSES. HOWEVER, IT MANIFESTS ITSELF IN PERCEIVABLE FORMS FROM TIME TO TIME. THE BRAHMA, THE POWER SUPREME, TAKES A HUMAN FORM WE CALL "AVATAAR." SHREE KRISHNA IS SUCH A MANIFESTATION. THE SUPREME POWER BEYOND THE UNDERSTANDING OF THE WISEST OF THE SAGES, BEYOND THE GRASP OF THE MOST LEARNED, GOES THROUGH THE ROUNDS OF A NORMAL HUMAN LIFE.
THE FOLLOWING PADA CELEBRATES KRISHA'S ADOPTED MOTHER JASHODA.

kahe na mangal gaave, jashoda maiya,
kahe na mangal gaave
pooran brahma akhand avinaashi,
so teri dhenu charave—1

koti koti brahmand ke karta,
jap tap dhyan na aave,
na jaanun ye kaun se punyase,
taako god khilave—2

brahmadik, indradik shankar,
nigam neti kari gaave,
shesh sahasramukhe japat nirantar,
so tako paar na pave—3

sundar vadan kamaldal lochan,
guadhenu ke sang aave,
aarti karat jashoda maiya,
kabiraji darshan paave—4

પદ--૨

બ્રહ્મ નિર્ગુણ છે. છતાં કેટલીક વાર તે સગુણ રૂપ ધરે છે. જેથી માનવી તે જોઈ શકે. સગુણ રૂપ તે મનુષ્ય અવતાર.

જે બ્રહ્મને જ્ઞાની ઋષિમુનિઓ પામી શકતા નથી તે મનુષ્ય અવતારમાં માતાની કૂખે જન્મ લે, અને મનુષ્ય બની સ્થૂળ વસ્તુઓમાં મહાલે તે હકીકત રોમાંચકારી છે. શ્રી કૃષ્ણ પરમબ્રહ્મનું એવું જ એક સ્વરૂપ છે. આ પદમાં એમની પાલક માતા જશોદાના એ આનંદની વાત કહી છે.

કાહે ન મંગલ ગાવે, જશોદા મૈયા,
કાહે ન મંગલ ગાવે
પૂરણ બ્રહ્મ અખંડ અવિનાશી,
સો તેરી ધેનુ ચરાવે--૧

કોટિ કોટિ બ્રહ્માંડ કે કર્તા,
જપ તપ ધ્યાન ન આવે
ના જાનું યે કૌનસે પૂન્યસે
તાકો ગોદ ખિલાવે--૨

બ્રહ્માદિક ઈન્દ્રાદિક શંકર,
નિગમ નેતિ કરી ગાવે
શેષ સહસ્રમુખે જપત નિરંતર,
સો તાકો પાર ન પાવે--૩

સુંદર વદન કમલદલ લોચન,
ગૌધેનુકે સંગ આવે
આરતી કરત જશોદા મૈયા,
કબીરાજી દર્શન પાવે--૪

pada—3

WE BELIEVE THAT ALL LIFE FORMS ARE SACRED. EACH LIFE UNIT, OR SOUL, GETS REBORN IN A HIGHER LIFE FORM IN SUCCESSIVE BIRTHS. HUMAN FORM THUS ACHIEVED IS THE MOST VALUABLE OPPORTUNITY FOR A SOUL TO DO GOOD DEEDS AND ATTAIN EMANCIPATION. ONE SHOULD EXCERCISE SELF-RESTRAIN AND MODERATION, RATHER THAN GLOAT IN SELF—INDULGENCE AND VANITY. KABIR SAHEB CAUTIONS: HUMAN LIFE ONE GETS ONLY ONCE—THERE IS NO SECOND CHANCE. AN OVER—RIPE FRUIT FALLS ON THE GROUND AND NEVER GETS A SECOND CHANCE TO CLING TO THE TREE AGAIN.

Bahut Bhalo hai Bhai avasar,
Bahut Bhalo hai Bhai
manasha deh devatako durlabh,
so dehi ten payee—1

taj pakhand avidya parpanch,
chhod guman badayee
maat, taat swarath ke lobhi,
maya jaal bandhayee—2

jab lag jara nikat nahin tere,
le guru gyaan badhaayee
sant sangat mili bhajo bhaagvanta,
sohi sakal sukhdayee—3

kahun pokar chet nar andhe,
yeh tan ale gumayee
kahe kabir dehi kachko kumpo,
bin sat ber na layee—4

પદ--૩

મનુષ્ય જન્મ એક સોનેરી તક છે. વૃદ્ધાવસ્થા આવે તે પહેલાં સંત સંગત કરી પરમસુખ સાધી લેવું જોઈએ.અભિમાનથી અંધ બનેલા જીવને કબીર સાહેબ ચેતવણી આપે છે અને મનુષ્ય જન્મની સોનેરી તક ઝડપી લેવાની શીખામણ આપે છે--કારણ કે બીજી વાર મનુષ્ય જન્મ મળવો અઘરો છે.

બહુત ભલો હૈ ભાઈ અવસર,
બહુત ભલો હૈ ભાઈ
મનષા દેહ દેવતાકો દુર્લભ,
સો દેહી તેં પાઈ--૧

તજ પાખંડ અવિદ્યા પરપંચ,
છોડ ગુમાન બડાઈ
માત તાત સ્વારથકે લોભી
માયા જાલ બંધાઈ--૨

જબ લગ જરા નિકટ નહીં તેરે,
લે ગુરુ જ્ઞાન બધાઈ
સંત સંગત મિલી ભજો ભગવંતા,
સોહી સકલ સુખદાઈ--૩

કહું પોકાર ચેત નર અંધે,
યહ તન એળે ગુમાઈ
કહે કબીર દેહી કાંચકો કૂંપો,
બિનસત બેર ન લાઈ--૪

●

aaRti pada .... pada—1

BRAHMA, THE SUPREME POWER, HAS NO PHYSICAL OR CHEMICAL PROPERTIES. IT CAN NOT BE PERCEIVED THROUGH SENSES, AND HENCE CAN NOT BE DESCRIBED IN ANY TERMS AT ALL. THE LEARNED, THROUGH THE AGES, ATTEMPT TO DESCRIBE IT——WITH ONLY MARGINAL SUCCESS——IN THEIR OWN TERMS AND ACCORDING TO THEIR OWN UNDERSTANDING OF THE SUPREME. ALL THESE DESCRIPTIONS DESCRIBE "DIFFERENTLY"——THUS CONFUSING THE COMMON MAN. THE SUPREME IS ALL THOSE THINGS AND MORE; NONE OF THOSE THINGS AND NOTHING, SINCE IT IS NOT A THING IN THE TRUE SENSE. BRAHMAA, VISHNU, AND MAHESH, THE THREE GREATEST MANIFESTATIONS OF THE SUPREME, THEMSELVES ARE BUT AN ALLUSION TO THE MAJESTY OF THE SUPREME.

aaRti ho dev shiRomani teRi
avigat vigat jugat nahi jaanu,
kyon pahunche Budh meRi?—Rep.

niRakaaR, niRlep, niRanjan
gun-ateet tum deva,
gyan dhyan se Rahat nyaRa
kisBidh keeje seva?—1

nigam neti BRahmadik khoje
shesh paaR nahi paave,
shankaR dhyan dhaRe **nishi BasaR,**
soBhi agam Batave!—2

saB gaave anumaanse apne
tum gat likhi na jaay!
kahet kaBiR kRipa kaRi **jin** paR,
jyon hai tyon samajaay!—3

આરતીનાં પદો

પદ--૧

નિર્ગુણ બ્રહ્મને નામ નથી કે તેનું વર્ણન નથી. તેમ છતાં યુગેયુગે વિદ્વાનો પોતપોતાના ગજા પ્રમાણે તેનાં નામ પાડે છે. અને તેનું વર્ણન કરે છે. આ વર્ણનો જુદાં જુદાં હોઈ સામાન્ય માણસ ગુંચવાય છે. કારણ કે બ્રહ્મ તો એમાંનું બધું જ છે. છતાં કાંઈ નથી. અને એ બધાં ઉપરાંત ઘણું બધું છે છતાં મૂળ તો કંઈ જ નથી. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ મહેશ સ્વયં બ્રહ્મનો અંશ હોવા છતાં પૂર્ણ બ્રહ્મને પામી શક્યા નથી. તેવા નિર્ગુણ બ્રહ્મની આ આરતી તેની અલૌકિકતાનો મહિમા ગાય છે.

આરતી હો દેવ શિરોમણિ તેરી
અવિગત વિગત જુગત નહીં જાનું,
ક્યાં પહુંચે બુધ મેરી ?--ટેક૦

નિરાકાર નિર્લેપ નિરંજન
ગુણ-અતીત તુમ દેવા
જ્ઞાન ધ્યાનસે રહત ન્યારા
કિસબિધ કીજે સેવા ?--૧

નિગમ નેતિ બ્રહ્માદિક ખોજે
શેષ પાર નહીં પાવે,
શંકર ધ્યાન ધરે નિશીબાસર,
સો ભી અગમ બતાવે--૨

સબ ગાવે અનુમાનસે અપને
તુમ ગત લિખિ ન જાયે
કહેત કબીર કૃપા કરી જિન પર,
જ્યાં હૈ ત્યાં સમજાયે--૩

●

pada—2

GOD HAS NO NAME HOWVER, THE DEVOTEES HAVE TO HAVE A NAME TO WORSHIP. GOD HAS NO FEATURES. HOWEVER, THE DEVOTEES INVEST "HIM" WITH FEATURES OF THEIR CHOOSING.

shree padmanaabh paribrahma
purushottam pedhe nahi re
hari avigat govind santji re,
sahay karo shreepati dhani re—1

hari chaturbhuj shyamal varna
sarang... dharyo sohamano re
hari ruvedelo vaikunthnaathji re
dukrit haran damodaro re—2

hari niranjan nirakaar nishkalank
purush aaradhiye re!
dhan gaaiye dvarikanaathji re
shyamal varna sohamano re!—3

hari sevyo samarth saar paar le
eno koi nav lahe re!
hari sohe chhe avinaash vhalo
vaas aape vainkunth dhani re!—4

hari madhav mukund morar
mahadev sohamano re!
hari bhakti mukti datar
narayan to nirmalo re!—5

પદ--૨

પ્રભુને નામ નથી પણ નામ આપ્યા વિના ભક્તને ચાલતું નથી. જેવી ભાવના તેવું પ્રભુનું નામ અને તેવું જ રૂપ. આ બધાં નામો ખરેખર તો એ અનામીનાં વિશેષણો જ છે. આ આરતીમાં એવાં નામોને ગૂંથી લીધેલાં છે.

શ્રી પદ્મનાભ પરિબ્રહ્મ
પુરુષોત્તમ પેઢે નહીં રે
હરિ અવિગત ગોવિંદ સંતજી રે,
સહાય કરો શ્રીપતિ ધણી રે--૧

હરિ ચતુર્ભુજ શ્યામલ વર્ણ
સારંગ ધર્યો સોહામણો રે
હરિ રુવેડલો વૈકુંઠનાથજી રે
દુકિતહરણ દામોદરો રે--૨

હરિ નિરંજન નિરાકાર નિષ્કલંક
પુરુષ આરાધીએ રે
ધન ગાઈએ દ્વારકાનાથજી રે
શ્યામલ વર્ણ સોહામણો રે--૩

હરિ સેવ્યો સમર્થ સાર પાર લે
એનો કોઈ નવ લહે. રે
હરિ સોહે છે અવિનાશ વ્હાલો
વાસ આપે વૈકુંઠ ધણી રે--૪

હરિ માધવ મુકુન્દ મોરાર
મહાદેવ સોહામણો રે
હરિ ભકિત મુકિત દાતાર
નારાયણ તો નિર્મળો રે--૫

sada sarangdhar shun vichaar paar
le kanaiyo atama re!
aavo vege malo vishvas ji re
taro ne tribhuvan talvale re!—6

jeev to mohyo chhe kul mahen
kali-kale jeev jampiyo re!
e to hari vina nav lahe
shvas sada sarangdharo re!—7

sada vaishnavman rahe ullas
aanand ange ulatyo re!
bhale aaviya paribrahmaray,
vhalo vaishnavjan mahen parvaryo re!—8

harino vartyo jayjaykaar,
saar bolo ne av sacha dhanino re!
harino aavyo jyare man vishvas
paash chhutya char khandna re!—9

hari gher gher vaikunthvaas
daas tumaro vinave re!
bhale avya paribrahmaray,
samarath dhani sante sevyo re!—10

aadi-anaadi ek tun,
sthavar jangam tarun naam,
tun amar ne tarun naam
sakal vishnune karun pranaam

સદા સારંગધર શું વિચાર પાર
લે કનૈયો આતમા રે
આવો વેગે મળો વિશ્વાસ જી રે
તારો ને ત્રિભુવન ટળવળે રે--૬

જીવ તો મોહ્યો છે કુલ માંહે
કલિ-કાલે જીવ જંપીઓ રે
એ તો હરિ વિના નવ લહે
શ્વાસ સદા સારંગધરો રે--૭

સદા વૈષ્ણવમન રહે ઉલ્લાસ
આનંદ અંગે ઉલટ્યો રે
ભલે આવીઆ પરિબ્રહ્મરાય
વ્હાલો વૈષ્ણવજન માંહે પરવર્યો રે--૮

હરિનો વર્ત્યો જયજયકાર
સાર બોલો ને અવ સાચા ધણીનો રે
હરિનો આવ્યો જ્યારે મન વિશ્વાસ
પાશ છૂટ્યા ચાર ખંડના રે--૯

હરિ ઘેર ઘેર વૈકુંઠવાસ
દાસ તુમારો વિનવે રે
ભલે આવ્યા પરિબ્રહ્મરાય
સમરથ ધણી સંતે સેવ્યો રે--૧૦

આદિ-અનાદિ એક તું
સ્થાવર જંગમ તારું નામ
તું અમર ને તારું નામ
સકળ વિષ્ણુને કરું પ્રણામ

pada—3

THIS IS A FELICITATION OF THE MANIFEST FORMS OF THE SUPREME, THE BRAHMA. IT SINGS OF THE FIVE AVATAARS, NARSINH, VAAMAN—VIRAAT,RAAM, KRUSHNA ETC.

aarti kije narsinh prabhuki
ved vimal jash gaave—rep.

paheli aarti prahlad ugare,
hiranya kashipu nakh udar bidare—1

doosri aarti vaaman seva
balike dvar padhare ho deva—2

teesri aarti brahmaa sadhare
sahasrabahuke karaj saare—3

chauthi aarti asur sanhare
bhakta vibheeshan lanka sadhare—4

panchmi aarti kans pachhade
gopi gval sakhapati paale—5

tulsiko patra kanth mani heera
harkhi nirkhi gaave daas kabira—6

પદ--૩

આ સગુણ બ્રહ્મની આરતી છે. નૃસિંહાવતાર, વામન-વિરાટાવતાર, બ્રહ્મા, રામ, કૃષ્ણ આદિ વિભિન્ન રૂપે વ્યક્ત થતા એટલે કે સ-ગુણ થતા બ્રહ્મનનો આમાં ઉલ્લેખ છે.

આરતી કીજે નરસિંહ પ્રભુકી
વેદ વિમલ જશ ગાવે----ટેકo

પહેલી આરતી પ્રહ્લાદ ઉગારે
હિરણ્યકશિપુ નખ ઉદર બિડારે--૧

દૂસરી આરતી વામન સેવા
બલિકે દ્વારે પધારે હો દેવા--૨

તીસરી આરતી બ્રહ્મા સધારે
સહસ્રબાહુકે કારજ સારે--૩

ચોથી આરતી અસુર સંહારે
ભક્ત વિભીષણ લંકા સધારે--૪

પાંચમી આરતી કંસ પછાડે
ગોપી ગ્વાલ સખાપતિ પાલે--૫

તુલસીકી પત્ર કંઠ મણિ હીરા
હરખી નીરખી ગાવે દાસ કબીરા--૬

•

Evening Prayer

Jene divya stavo vade stavi rahyaan
sooryagni vaa vaadlaan
Jena mantra puran shaastra bhajano
Gaaye wrushi vyaakulan
yogi dhyaan dhari ja sanyam kari
Jeni kare jhankhanaa
Jeno paar na koi ye lai shakyan
te dev ne vandanaa.

Arjun Bolya,
samadhiman sthitapragna
jaannvo kem, keshav!
Bole, rahe, fare kem
muni je shthir buddhino?—1

Shree Bhagavaan Bolya,
manani kaamna sarve,
chhodine aatmaman ja je
rahe santushta aatmathi,
te sthitapragna jaanvo—2

dukhe udveg na chitte,
sukhoni jhankhana gayee,
gayaa raag-bhay-krodh,
muni te sthir buddhino.—3

સાંજની પ્રાર્થના

સ્થિતપ્રજ્ઞનાં લક્ષણો

વંદના

જેને દિવ્ય સ્તવો વડે સ્તવી રહ્યાં સૂર્યાગ્નિ વા વાદળાં
જેનાં મંત્ર પુરાણ શાસ્ત્ર ભજનો ગાયે ઋષિ વ્યાકુળાં
યોગી ધ્યાન ધરી જ સંયમ કરી જેની કરે ઝંખના
જેનો પાર ન કોઈ એ લઈ શક્યાં તે દેવને વંદના.

અર્જુન બોલ્યા:
સમાધિમાં સ્થિતપ્રજ્ઞ જાણવો કેમ કેશવ!
બોલે રહે ફરે કેમ મુનિ જે સ્થિર બુદ્ધિનો ?— ૧

શ્રી ભગવાન બોલ્યા
મનની કામના સર્વ છોડીને આત્મમાં જ જે
રહે સંતુષ્ટ આત્માથી, તે સ્થિતપ્રજ્ઞ જાણવો— ૨

દુ:ખે ઉદ્વેગ ના ચિત્તે સુખોની ઝંખના ગઈ,
ગયા રાગ, ભય, ક્રોધ, મુનિ તે સ્થિર બુદ્ધિનો— ૩

aasakta nahi je kyaanye
malye kain shubhashubha,
na kare harsha ke dvesha,
teni pragna thayee sthira—4

kachbo jem ango ne,
tem je vishayo thaki
sankele indriyo poorna,
teni pragna thayee sthira—5

nirahari sharirina,
tale chhe vishyo chhatan
ras rahi jato teman,
te tale pekhtaan param.—6

prayatnaman rahe toye,
shana e narna hare
manane indriyo samasta,
vegthi vishyo bhani.—7

yogathi te vashe rakhi,
rahevun mat-parayana,
indriyo sanyame jeni
teni pragna thayee sthira—8

vishayonu rahe dhyana,
teman asakti oopaje
janme aasktithi kaama,
kaamathi krodh neepaje.—9

આસક્ત નહિ જે ક્યાંયે મળ્યે કાંઈ શુભાશુભ
ન કરે હર્ષ કે દ્વેષ, તેની પ્રજ્ઞા થઈ સ્થિર— ૪

કાચબો જેમ અંગોને તેમ જે વિષયો થકી
સંકેલે ઈન્દ્રિયો પૂર્ણ, તેની પ્રજ્ઞા થઈ સ્થિર— ૫

નિરાહારી શરીરીના ટળે છે વિષયો છતાં
રસ રહી જતો તેમાં તે ટળે પેખતાં પરં— ૬

પ્રયત્નમાં રહે તોયે શાણાં એ નરનાં હરે
મનને ઈન્દ્રિયો સમસ્ત વેગથી વિષયો ભણી— ૭

યોગથી તે વશે રાખી રહેવું મત્પરાયણ
ઈન્દ્રિયો સંયમે જેની, તેની પ્રજ્ઞા થઈ સ્થિર— ૮

વિષયોનું રહે ધ્યાન, તેમાં આસક્તિ ઊપજે
જન્મે આસક્તિથી કામ, કામથી ક્રોધ નીપજે— ૯

krodhathi moodhta aave,
moodhta smrutine hare,
smrutilope buddhi naasha,
buddhi naashe vinaasha chhe.—10

raag ne dvesh chhoteli,
indriyo vishyo grahe,
vashendriya sthiratma je,
te paame chhe prasannata.—11

paamye prasanntaa tenan,
dukkho sau naash paamtan,
paamyo prasannta teni,
buddhi sheeghra bane sthira.—12.

ayogine nathi buddhi,
ayogine na bhaavana,
na bhaavaheenane shanti,
sukh kyanthi ashaant ne?—13

indriyo vishye dode,
te punthe je vahe mana,
dehini te hare buddhi,
jem vaa naavne jale.—14

tethi jene badhi reete,
raksheli vishayo thaki,
indriyo nigrahe raakhi,
teni pragna thai sthira.—15

ક્રોધથી મૂઢતા આવે, મૂઢતા સ્મૃતિને હરે
સ્મૃતિલોપે બુદ્ધિનાશ, બુદ્ધિનાશે વિનાશ છે—૧૦

રાગને દ્વેષ છૂટેલી ઇન્દ્રિયો વિષયો ગ્રહે
વશેન્દ્રિય સ્થિરાત્મા જે, તે પામે છે પ્રસન્નતા—૧૧

પામ્યે પ્રસન્નતા તેનાં, દુ:ખો સૌ નાશ પામતાં
પામ્યો પ્રસન્નતા તેની બુદ્ધિ શીઘ્ર બને સ્થિર—૧૨

અયોગીને નથી બુદ્ધિ, અયોગીને ન ભાવના
ન ભાવહીનને શાંતિ, સુખ ક્યાંથી અશાન્તને—૧૩

ઇન્દ્રિયો વિષયે દોડે, તે પૂંઠે જે વહે મન
દેહીની તે હરે બુદ્ધિ, જેમ વા નાવને જળે—૧૪

તેથી જેણે બધી રીતે, રોકેલી વિષયો થકી
ઇન્દ્રિયો નિગ્રહે રાખી, તેની પ્રજ્ઞા થઈ સ્થિર—૧૫

nisha je sarva bhootoni,
teman jagrata sanyami,
jeman jaage badhan bhooto,
te gnaani mini ni nishaa.—16

sadaa bharaata achala pratishtha
samudraman neer badhan praveshe,
jemaan praveshe sahu kaam tem
te shaanti paame nahi kaamkaami.—17

chhodi ne kaamna sarve,
fare je nara nispruha,
ahanta mamata mooke,
te pame shaanti, bhaarata!—18

aa chhe brahmadasha ene
paamye na mohaman pade,
anta kale ya te raakhi
brahma-nirvaan melve.—19

નિશા જે સર્વ ભૂતોની તેમાં જાગ્રત સંયમી
જેમાં જાગે બધાં ભૂતો, તે જ્ઞાની મુનિની નિશા—૧૬

સદા ભરાતા અચલ પ્રતિષ્ઠ
સમુદ્રમાં નીર બધાં પ્રવેશે
જેમાં પ્રવેશે સહુકામ તેમ
તે શાન્તિ પામે, નહિ કામકામી—૧૭

છોડીને કામના સર્વે, ફરે જે નર નિસ્પૃહ
અહંતા મમતા મૂકે, તે પામે શાન્તિ, ભારત!—૧૮

આ છે બ્રહ્મદશા એને પામ્યે ના મોહમાં પડે
અન્તકાળેય તે રાખી, બ્રહ્મનિર્વાણ મેળવે—૧૯

Raja pada: he prabhu he prabhu

he prabhu he prabhu shun kahun
dinaanaath dayaal
hun to dosh anantnun
bhaajan chhu karunal ...1

shuddha bhaav mujman nathi
nathi sarv tuj roop
nathi lagutaa ke deenata
shun kahun param svaroop ...2

nathi agna gurudevni
achal kari urmanhin
aap tano vishvaas drudh
ne parmadar naahin ...3

jog nathi satsangno
nathi satseva jog
keval arpanta nathi
nathi aashray anuyog ...4

hun paamar shun kari shakun
evo nathi vivek
charan sharan dheeraj nathi
maran sudhini chhek ...5

રાજપદ: હે પ્રભુ હે પ્રભુ

હે પ્રભુ, હે પ્રભુ, શું કહું
દીના નાથ દયાળ
હું તો દોષ અનંતનું
ભાજન છું કરુણાળ — ૧

શુદ્ધ ભાવ મુજમાં નથી
નથી સર્વ તુજ રૂપ
નથી લઘુતા કે દીનતા
શુ કહું પરમસ્વરૂપ — ૨

નથી આજ્ઞા ગુરુદેવની
અચળ કરી ઉર માંહી
આપ તણો વિશ્વાસ દ્દઢ
ને પરમાદર નાંહી — ૩

જોગ નથી સત્સંગની
નથી સત્સેવા જોગ
કેવળ અર્પણતા નથી
નથી આશ્રય અનુયોગ — ૪

હું પામર શું કરી શકું
એવો નથી વિવેક
ચરણ શરણ ધીરજ નથી
મરણ સુધીની છેક — ૫

achintya tuj mahatmyano
nathi prafullit bhaav
ansha na eke snehno
na male param prabhaav ...6

achal roop aasakti nahin
nahin virahno taap
katha alabhya tuj premni
nahin teno paritaap ...7

bhakti maarg pravesh nahin
nahi bhajan drudh bhaan
samaj nahin nij dharmani
nahi shubha deshe sthaan ...8

kaaldosh kalithi thayo
nahi maryaada dharm
toye nahi vyaakulta
juvo prabhu muj karm ...9

sevane pratikool je
te bandhan nathi tyaag
dehendriya maane nahin
kare baahya par raag ...10

અચિંત્ય તુજ મહાત્મ્યની
નથી પ્રફુલ્લિત ભાવ
અંશ ન એકે સ્નેહની
ન મળે પરમ પ્રભાવ — ૬

અચલ રૂપ આસક્તિ નહીં
નહીં વિરહની તાપ
કથા અલભ્ય તુજ પ્રેમની
નહીં તેનો પરિતાપ — ૭

ભક્તિમાર્ગ પ્રવેશ નહીં
નહીં ભજન દૃઢ ભાન
સમજ નહીં નિજ ધર્મની
નહીં શુભ દેશે સ્થાન — ૮

કાળ દોષ કળિથી થયો
નહીં મર્યાદા ધર્મ
તોય નહીં વ્યાકુળતા
જુઓ પ્રભુ મુજ કર્મ — ૯

સેવાને પ્રતિકૂળ જે
તે બંધન નથી ત્યાગ
દેહેન્દ્રિય માને નહીં
કરે બાહ્ય પર રાગ —૧૦

tuj viyog sfurto nathi
vachan nayanyam nahi
nahi udaas anabhaktathi
tem gruhadik manhi ...11

aham bhaavthi rahit nahi
svadharma sanchay naahi
nathi nivrutti nirmal pane
anya dharmni kaain ...12

em anant prakaarthi
saadhan rahit hun ya
nahi eke sadgun pan
mukh bataavun shun ya ...13

keval karunamutri chho
dinbandhu dinanaath
paapi param anaath chhun
graho parbhuji haath ...14

anatkaalthi aathdyo
vina bhaan bhagvaan
sevya nahi guru sant ne
mukyun nahi abhimaan ...15

તુજ વિયોગ સ્ફુરતો નથી
વચન નયનયમ નાહીં
નહીં ઉદાસ અનભક્તથી
તેમ ગૃહાદિક માંહીં —૧૧

અહંભાવથી રહિત નહીં
સ્વધર્મ સંચય નાહીં
નથી નિવૃત્તિ નિર્મળપણે
અન્ય ધર્મની કાંઈ —૧૨

એમ અનંત પ્રકારથી
સાધન રહિત હું ય
નહીં એક સદ્ગુણ પણ
મુખ બતાવું શું ય — ૧૩

કેવળ કરુણા મૂર્તિ છો
દીનબંધુ દીનાનાથ
પાપી પરમ અનાથ છું
ગ્રહો પ્રભુજી હાથ —૧૪

અનંતકાળથી આથડ્યો
વિના ભાન ભગવાન
સેવ્યા નહીં ગુરુ સંતને
મૂક્યું નહીં અભિમાન —૧૫

sant charan aashrya vina
saadhan karyan anek
paar na tethi paamiyo
ogyo na ansh vivek ...16

sahu saadhan bandhan thayan
rahyo na koi upaay
sat saadhan samajyo nahi
tyan bandhan shun jaay ...17

prabhu prabhulay laagi nahi
padyo na sadguru paay
ditha nahi nij dosh to
tariye kon upaay ...18

adhamadham adhiko patit
sakal jagatman huny
e nishchay aavya vina
saadhan karshe shuny ...19

padi padi tuj pad-pankaje
fari fari maagun ej
sadguru sant svaroop tuj
e drudhta kari dej ...20

સંત ચરણ આશ્રય વિના
સાધન કર્યાં અનેક
પાર ન તેથી પામિયો
ઊગ્યો ન અંશ વિવેક —૧૬

સહુ સાધન બંધન થયાં
રહ્યો ન કોઈ ઉપાય
સત સાધન સમજ્યો નહીં
ત્યાં બંધન શું જાય —૧૭

પ્રભુ પ્રભુલય લાગી નહીં
પડ્યો ન સદ્ગુરુ પાય
દીઠા નહીં નિજદોષ
તરીએ કોણ ઉપાય —૧૮

અધમાધમ અધિકો પતીત
સકલ જગતમાં હુંય
એ નિશ્ચય આવ્યા વિના
સાધન કરશે શુંય —૧૯

પડીપડી તુજ પદ-પંકજે
ફરીફરી માગું એ જ
સદ્ગુરુ સંત સ્વરૂપ તુજ
એ દૃઢતા કરી દેજ —૨૦

●

Bhajans

mangal mandir kholo

THIS IS BY A RECENT POET, KAVI NRUSINHARAO DIVATIA. THE POET WROTE THIS SONG IN MEMORY OF THE TRAGIC DEATH OF HIS YOUNG SON. A CHILD KNOCKS AT THE DOOR OF THE LORD GOD SEEKING TO ENTER THE ETERNITY.

mangal mandir kholo
dayamay mangal mandir kholo—repeat

jeevan van ati vege vataavyun
dvar ubho shishu bholo
timir gayun ne jyoti prakashyo
shishune urman lyo lyo—1
naam madhur tam ratyo nirantar
shishu sah preme bolo
divya trushatur aavyo balak
prem amiras dholo—2

ભજનો

મંગલ મંદિર ખોલો

આ આધુનિક ભજન છે. કવિ નરસિંહરાવ ભોળાનાથ દિવેટિયાએ આ કાવ્ય એમના પુત્રના અકાળ અવસાન પ્રસંગે લખ્યું હતું.

કાવ્યમાંનો શિશુ તે કવિનો પુત્ર છે, તેમ જ પ્રત્યેક ભોળો મનુષ્ય પણ છે, કારણ કે આપણે સૌ પ્રભુનાં શિશુ જ છીએ.

મંગલ મંદિર ખોલો
દયામય,
મંગલ મંદિર ખોલો..............ટેક૦

જીવન વન અતિ વેગે વટાવ્યું
દ્વાર ઊભો શિશુ ભોળો
તિમિર ગયું ને જ્યોતિ પ્રકાશ્યો
શિશુને ઉરમાં લ્યો લ્યો.......... ૧

નામ મધુર તમ રટ્યો નિરંતર
શિશુ સહ પ્રેમે બોલો
દિવ્ય તૃષાતુર આવ્યો બાળક
પ્રેમ અમિરસ ઢોળો.................. ૨

Vaishanava Jana

Vaishnava jana to tene re kahiye
je peed parayee jaane re
para dukkhe upakar kare toye
mana abhimaan na aane re—Vaishnava

sakal lok man sahune vande
ninda na kare keni re
vaach kaach man nischal raakhe
dhana dhana janani teni re—Vaishnava

sama drushti ne trushna tyaagi
parastree jene maat re
jihvaa thaki asatya na bole
par dhan nav jhaale haath re—Vaishnava

moh maya vyape nahin jene
drudh vairaagya jena manman re
raam naam shun taali re laagi
sakal teerath tena tanman re—Vaishnava

vana lobhi ne kapat rahit chhe
kaam krodh nivaryan re
bhane narsainyo tenu darshan karatan
kool ikoter taaryaan re—Vaishnava

વૈષ્ણવજન

વૈષ્ણવજન તો તેને રે કહીએ
જે પીડ પરાઈ જાણે રે
પરદુ:ખે ઉપકાર કરે તોયે
મન અભિમાન ન આણે રે—વૈષ્ણવ

સકળલોકમાં સહુને વન્દે
નિંદા ન કરે કેની રે
વાચ કાછ મન નિશ્ચ્છલ રાખે
ધન ધન જનની તેની રે—વૈષ્ણવ

સમદૃષ્ટિ ને તૃષ્ણા ત્યાગી
પરસ્ત્રી જેને માત રે
જિહ્વા થકી અસત્ય ન બોલે
પરધન નવ ઝાલે હાથ રે—વૈષ્ણવ

મોહ માયા વ્યાપે નહીં જેને
દૃઢ વૈરાગ્ય જેના મનમાં રે
રામનામ શું તાલી રે લાગી
સકળ તીરથ તેના તનમાં રે—વૈષ્ણવ

વણ લોભી ને કપટરહિત છે
કામ ક્રોધ નિવાર્યાં રે
ભણે નરસૈંયો તેનું દરશન કરતાં
કુળ ઈકોતેર તાર્યાં રે—વૈષ્ણવ

Jheeni-Jheeni Beeni Chadariya

THE HUMAN FORM, OUR PHYSICAL BODY, THAT IS, IS A PRICELESS LITTLE GIFT FROM THE CREATOR. IT IS AN INTRICATELY WOVEN LITTLE SHEET, EMBROIDERED WITH GREAT CARE. THE CREATOR GIVES THIS CLEAN LITTLE TO A PERSON AT THE TIME OF ITS BIRTH. THOUGHTLESS PERSONS MISUSE IT AND INDULGE IN VARIOUS VICES: SMEAR AND SOIL THIS WONDERFUL GIFT. CAREFUL PEOPLE TAKE GOOD CARE OF IT AND AT THE END OF THE LIFE RETURN IT TO THE CREATOR WITHOUT A BLEMISH.

THIS POEM BY SANT KABIR HAS MULTIPLE MEANING. WHAT ONE MAKES OF IT DEPENDS ON ONE'S OWN WAY OF THINKING.

Jheeni Jheeni Beeni Chadarya —— Repeat

Kahe ke tana, kahe ke bharani
Kaun taarse beeni chadariya—1

Ingala pingala tana bharni
sushman taar se beeni chadariya—2.

aath kanwal das charkhaa dole,
paanch tatt, gun teeni chadariya—3

Sainko seeyat maas das lage
thok thok ke beeni chadariya-4

So chadar sur nar muni odhi
odhi ke maili keeni chadariya—5

Daas Kabir jatanse odhi
Jyonki tyon dhari deeni chadariya—6

ઝીની ઝીની બિની ચદરિયા

શરીર રૂપી ચાદર ભગવાને નવ માસ મહેનત કરીને બનાવી છે. એમાં ઈંગિલા, પીંગલા નામની નાડીઓના તાણાવાણા છે, . આઠ કમળના બુટ્ટાઓ સોહે છે. પાંચ તત્વો તથા ત્રણ ગુણ વડે તેને ભાતીગળ બનાવવામાં આવી છે.

એ ચાદરને મૂર્ખ લોકો બેદરકારીથી વાપરે છે, એમાં વિષય, વિકારીના ડાઘ પાડે છે, અને પ્રભુને મેલી કરીને આપે છે. કબીર જેવા સમજુ માણસો એને જતનથી ઓઢે છે, જરા ય મેલી થવા દેતા નથી અને સાંઈ, એટલે ભગવાનને પાછી આપતી વખતે એવી ને એવી સાફ ચાદર પાછી આપે છે. નિર્વિકાર, અને સ્વચ્છ શરીર આત્મકલ્યાણનું સાધન છે.

ઝીની ઝીની બિની ચદરિયા.........ટેક

કાહેકે તાના, કાહેકે ભરની
કૌન તારસે બિની ચદરિયા..................૧

ઈંગલા પિંગલા તાના ભરની
સુષમન તારસે બિની ચદરિયા..........૨

આઠ કંવલ દસ ચરખા ડોલે
પાંચ તત્ત ગુન તિની ચદરિયા ૩

સાંઈકો સીયત માસ દસ લાગે
ઠોક ઠોકકે બિની ચદરિયા......................૪

સો ચાદર સુર નર મુનિ ઓઢી
ઓઢીકે મૈલી કીની ચદરિયા................૫

દાસ કબીર જતનસે ઓઢી
જ્યોંકી ત્યોં ધરિ દીની ચદરિયા ૬

ek ja de chingaari

BUT ONE SPARK OF SELF-AWARENESS IS ENOUGH TO ENLIGHTEN A PERSON FOR LIFE. THE POET URGES THE MAJESTIC FIRE THE LORD TO SEND JUST ONE SPARK OF KNOWLEDGE HIS WAY SO HE CAN ENLIGHTEN HIS LIFE.

ek ja de chingaari mahaanala
ek ja de chingaari—repeat

chakmak lodhun ghastan ghastan
kharchi jindagi saari
jaamgariman tankho na padyo
na fali mehnat maari—1

chando salagyo sooraj salagyo
salagi aabh ataari
naa salagi ek sagadi maari
vaat vipatni bhaari—2

thandiman muj kaya thathare
khooti dheeraj maari
vishvaanal hun adhik na maagun
maagun ek chingaari—3

એક જ દે ચિનગારી

માણસના મનની મૂઢતા રૂપી અંધકાર દૂર કરવા કેવળ એક ચિનગારી જ પૂરતી છે. એક જ ચિનગારી વડે આદમીની ચેતનાની આતશ ઝળહળી ઊઠે છે. એ ચિનગારી જ્ઞાનની છે. એવા દિવ્ય જ્ઞાનની એક ચિનગારીની માગણી કવિ પ્રભુ પાસે કરે છે.

એક જ દે ચિનગારી મહાનલ
એક જ દે ચિનગારી...............................ટેક

ચકમક લોઢું ઘસતાં ઘસતાં
ખરચી જિન્દગી સારી
જામગરીમાં તણખો ન પડ્યો
ન ફળી મહેનત મારી...............................૧

ચાંદો સળગ્યો, સૂરજ સળગ્યો
સળગી આભઅટારી
ના સળગી એક સગડી મારી
વાત વિપતની ભારી...............................૨

ઠંડીમાં કાયા થથરે
ખૂટી ધીરજ મારી
વિશ્વાનલ હું અધિક ન માગું
માગું એક ચિનગારી...............................3

sukh dukh man maan na aaniye

sukha dukha mananman na aaniye
Ghata saathe re Ghadiyan
taalyaan te koi nan nava tale
Raghunaathnan jadiyan—sukha

nala raajaa sarakho nar nahin
jene damayanti raani
adadhe vastre vanaman bhamyan
na malyaan anna ke paani—sukha

paanch pandav sarakha bandhavaa
jeni draupadi raani
baar varasa vana bhogavyan
nayane nidra na aani—sukha

seeta sarakhi sati nahin
jena raamji svami
raavan tene hari gayo
sati maha dukh paami—sukha

સુખદુખ મનમાં ન આણીએ

સુખદુખ મનમાં ન આણીએ
ઘટ સાથે રે ઘડિયાં
ટાળ્યાં તે કોઈનાં નવ ટળે
રઘુનાથનાં જડિયાં—સુખ૦

નળરાજા સરખો નર નહીં
જેની દમયંતી રાણી
અડધે વસ્ત્રે વનમાં ભમ્યાં
ન મળ્યાં અન્ન કે પાણી—સુખ૦

પાંચ પાંડવ સરખા બંધવા
જેને દ્રૌપદી રાણી
બાર વરસ વન ભોગવ્યાં
નયણે નિદ્રા ન આણી—સુખ૦

સીતા સરખી સતી નહીં
જેના રામજી સ્વામી
રાવણ તેને હરી ગયો
સતી મહાદુખ પામી—સુખ૦

Raavan sarakho raajiyo
jeni mandodari raani
das mastak chhedai gayan
badhi lanka lootani—sukha

harishchandra raaja satvadiyo
jeni taramati raani
tene vipatti bahu padi
bharyan nich gher paani—sukha

sarva koine jyaare bhid padi
samarya antaryaami
bhavat bhaangi bhoodhre
mehta narsaina svaami—sukha

રાવણ સરખો રાજિયો
જેની મંદોદરી રાણી
દસ મસ્તક છેદાઈ ગયાં
બધી લંકા લુટાણી—સુખ૦

હરિશ્ચન્દ્ર રાજા સત્વાદિયો
જેની તારામતી રાણી
તેને વિપત્તિ બહુ પડી
ભર્યાં નીચ ઘેર પાણી—સુખ૦

સર્વ કોઈને જ્યારે ભીડ પડી
સમર્યા અંતર્યામિ
ભાવટ ભાંગી ભૂધરે
મહેતા નરસૈંના સ્વામી—સુખ૦

•

narayan nu naam ja letan

A PRAYER IS THE BEST WAY TO ACHIEVE PHYSICAL WELL-BEING. IT IS WISE, THEREFORE, TO AVOID ANYONE OR ANYTHING THAT TAKES ONE AWAY FROM A PRAYER.

NARSINH MEHTA IS THOUGHT OF AS THE FIRST AND THE GREATEST OF POETS IN OUR GUJARATI LANGUAGE. THE FOLLOWING BHAJAN IS AN EXAMPLE OF HIS DEVOTIONAL POEMS.

narayannu naamaj letan,
vare tene tajiye re
manasa vacha karmana karine,
laxmivarne bhajiye re—1

kulne tajiye, kutumbne tajiye,
tajiye maa ne baap re
bhagini sut daarane tajiye,
jem taje kanchuki saap re—2

pratham pita prahlade tajiyo,
nav tajiyun hari naam re
bharat shtrughne taji janeta,
nav tajiya shree raam re—3

wrushi patni shree hari ne kaaje
tajiya nij bharthaar re
tema tenun kaimye na gayun,
paami padarath chaar re—4

vraj vanita vitthalne kaaje,
sarva taji ne chaali re
bhane narsainyo vrundaavanman,
mohan saathe mahali re—5

નારાયણનું નામ જ લેતાં

હરિ સ્મરણ તે આત્મ કલ્યાણનો માર્ગ છે. એ માર્ગથી જે આપણને રોકે તેનો ત્યાગ કરવાનું નરસિંહ મહેતા સૂચવે છે.

નારાયણનું નામ જ લેતાં વારે તેને તજીએ રે
મનસા, વાચા, કર્મણા કરીને લક્ષ્મીવરને ભજીએ રે—૧

કુળને તજીએ કુટુંબને તજીએ તજીએ મા ને બાપ રે
ભગિની સુત, દારાને તજીએ જેમ તજે કંચુકી સાપ રે—૨

પ્રથમ પિતા પ્રહલાદે તજીઓ નવ તજિયું હરિનામ રે
ભરત શત્રુઘ્ને તજી જનેતા નવ તજીઆ શ્રી રામ રે—૩

ઋષિપત્નિ શ્રી હરિને કાજે તજીઆ નિજ ભરથાર રે
તેમાં તેનું કાંઈ એ ન ગયું, પામી પદારથ ચાર રે—૪

વ્રજવનિતા વિઠ્ઠલને કાજે સર્વ તજીને ચાલી રે
ભણે નરસૈંયો વૃન્દાવનમાં મોહન સાથે મ્હાલી રે—૫

Junun to thayun re Deval

THIS BODY IS DESTINED TO PERISH, THE SOUL IS ETERNAL. THIS BHAJAN BY MEERABAI, THE GREATEST POETESS OF GUJARATI LANGUAGE, SINGS OF THE AGING BODY AND SOUL THAT RESIDES IN IT.

Junu to thayun re Deval
Junu to thayun
maaro hanslo nano ne Deval
Junu to thayun—repeat

aare kaaya re hansa
Dolavane laagi re
padi gaya Dant
maanhyali rekhun to rahyun—1
taare ne maare hansa
preetyun bandhaani re
udi gayo hans
peenjar padi to rahyun—2
Baai meera kahe chhe prabhu
giriDharna gun
premno pyalo tamne
paavun ne piyun—3

જૂનું તો થયું રે દેવળ

આ નાશવંત શરીરમાં અવિનાશી આત્માનો વાસ છે. જન્મથી તે મરણ સુધી શરીરમાં ફેરફાર થયા જ કરે છે. જેમાં કંઈ ફેરફાર થતો નથી તેવો તો માત્ર આત્મા જ છે. આ ભજનમાં શરીરને દેવળની ઉપમા અપાઈ છે. અને એમાં વસતા આત્માને હંસલો કહ્યો છે. આ ભજન મીરાબાઈનું છે.

જૂનું તો થયું રે દેવળ જૂનું તો થયું
મારો હંસલો નાનો ને દેવળ જૂનું તો થયું—ટેક

આ રે કાયા રે હંસા ડોલવાને લાગી રે,
પડી ગયા દાંત માંયલી રેખું તો રહ્યું—૧
તારે ને મારે હંસા પ્રીત્યું બંધાણી રે,
ઊડી ગયો હંસ, પીંજર પડી તો રહ્યું—૨
બાઈ મીરા કહે છે પ્રભુ ગિરિધરના ગુણ,
પ્રેમનો પ્યાલો તમને પાઉં ને પીઉં—૩

Bol maa Bol maa Bol maa Re

THIS BHAJAN IS ALSO BY MEERABAI. THE ONLY PURPOSE OF THIS LIFE IS TO PRAY TO GOD. THINGS THAT KEEPS US AWAY FROM THE WORSHIP SHOULD BE AVOIDED. THE WORLDLY RELATIONSHIPS AND BELONGINGS KEEP OUR MINDS AWAY FROM THIS PURPOSE—THEY SHOULD BE SHUNNED.

Bol ma Bol ma Bol ma Re
Radhaa krushna vina Bijun Bol ma—Repeat

Sakar sheldino swad tajee ne
kadvo te leemdo ghol ma Re—1

chandaa soorajnun teja tajee ne
aagiya sangaathe preet jod ma Re—2

heera manek ne jhaver tajee ne
kathir sangaathe mani tol ma Re—3

meera kahe prabhu giridhar nagar
shareer aapyun samtolma Re—4

બોલ મા બોલ મા બોલ મા રે

મનુષ્યજન્મનો હેતુ હરિભક્તિ કરવાનો છે. મીરાબાઈ કહે છે કે જીવનમાં જે જે વસ્તુ, વ્યક્તિ કે વિચાર આપણને ભક્તિથી વેગળાં કરે તે બધાંથી દૂર રહેવું. ભક્તિની સરખામણીમાં બીજું બધું ફીકકું અને નિર્માલ્ય છે.

બોલ મા, બોલ મા, બોલ મા રે
રાધાકૃષ્ણ વિના બીજું બોલ મા—ટેક

સાકર, શેલડીનો સ્વાદ તજીને
કડવો તે લીમડો ઘોળ મા રે—૧

ચાંદા સૂરજનું તેજ તજીને
આગિયા સંગાથે પ્રીત જોડ મા રે—૨

હીરા માણેક ને ઝવેર તજીને
કથીર સંગાથે મણિ તોલ મા રે—૩

મીરા કહે પ્રભુ ગિરિધર નાગર
શરીર આપ્યું સમતોલમાં રે—૪

●

harine Bhajatan haji

GOD LOOKS AFTER THOSE WHO THINK OF HIM. NO ONE HAS EVER LOST ONE'S FACE IN THE COURSE OF WORSHIP: INDEED, THOSE WHO WORSHIP HIM COME OUT WITH FLYING COLORS FROM THE BATTLES OF LIFE.

harine Bhajtaan haji koini laaj
jatan nathi jaani re
jeni surataa shamaliyane saath
vade vedvaani re—repeat

vhaale ugaryo prahlaad
hiranakans maaryo re
vibheeshanne aapyun raaj
raavan sanharyo re—1

vhale narsinh mehtane haar
haathohaath aapyo re
dhruvne aapyun avichal raaj
potano kari thaapyo re—2

vhale meera te baainan jher
halaahal peedhan re
panchaalinan pooryan cheer
paandav kaam keedhan re—3

aavo hari bhajavaano lhaavo
bhajan koi karashe re
kar jodi kahe premaldaas
bhaktonan dukh harshe re—4

હરિને ભજતાં હજી

સુરતા એટલે ચિત્તવૃત્તિ. જેની સુરતા હંમેશાં શામળિયા અર્થાત ભગવાનની સાથે છે તેના યોગક્ષમની ચિંતા પ્રભુ કરે છે. એટલે જો કોઈ પ્રભુભજન સિવાય બીજું કંઈ ન કરે તો યે એને કોઈ મુશ્કેલી નડતી નથી, કે એની આબરુ જતી નથી.

હરિ ને ભજતાં હજી કોઈની લાજ જતાં નથી જાણી રે
જેની સુરતા શામળિયાને સાથ, વદે વેદ વાણી રે—ટેક૦

વ્હાલે ઊગાર્યા પ્રહલાદ, હિરણાકંસ માર્યો રે
વિભીષણને આપ્યું રાજ, રાવણ સંહાર્યો રે—૧

વ્હાલે નરસિંહ મહેતાને. હાર, હાથો હાથ આપ્યો રે
ધ્રુવને આપ્યું અવિચલ રાજ, પોતાનો કરી થાપ્યો રે—૨

વ્હાલે મીરા તે બાઈનાં ઝેર હળાહળ પીધાં રે
પાંચાલીનાં પૂર્યાં ચીર પાંડવ કામ કીધાં રે—૩

આવો હરિ ભજવાનો લ્હાવો ભજન કોઈ કરશે રે
કર જોડી કહે પ્રેમળદાસ, ભકતોનાં દુ:ખ હરશે રે—૪

hari no marag

THIS BHAJAN IS BY PREEAMDAS, BASED ON A THOUGHT IN THE UPANISHAD. THE WAY TO GOD IS ONLY FOR THE BRAVE, THE COWARDS HAVE NO PLACE IN THE QUEST OF GOD. BRAVES ARE THE ONES WHO CAN GIVE UP THE WORLDLY TYINGS AND THE COWARDS ARE THE ONES WHO BECOME POSSESSED BY GREED.

harino marag chhe shoorano,
nahin kayarnu kaam jo ne
partham pahelun ,mastak mooki,
valti levun naam jo ne—1

sut vit dara sheesh samarpe,
te paame ras peeva jo ne
sindhu madhye moti levaa
mahin padyaa marjeeva jo ne—2

maran aangame te bhare mutthi,
dilni dugdha vaame jo ne
teere ubha juve tamaasho
te kodi nav paame jo ne—3

prem panth paavak ni jvaala
bhaali pachha bhaage jo ne
mahin padyaa te maha sukh mane
dekhanhara daajhe jo ne—4

mathaa saate monghi vastu,
sanpadavi nahin sahel jo ne
mahapad paamya te marjeeva
mooki manano mel jo ne—5

raam amalman raata maata
poora premi parkhe jo ne
preetamna svamini leela,
te rajnidin nirkhe jo ne-6

હરિનો મારગ

આ ભજન પ્રીતમદાસનું છે.

હરિને ભજવાનો માર્ગ, સારા માણસ, હરિના માણસ બની જીવવાનો માર્ગ સહેલો નથી. માયાલાલચુ માણસ એ માર્ગે નહીં ચાલે, કારણ કે મોહ, માયા, મમતાનો ત્યાગ કરવો કઠિન છે. એ માર્ગે તો શૂરા, એટલે મનના કઠણ, કાયર નહીં તેવા માણસનું જ કામ છે.

હરિનો મારગ છે શૂરાનો, નહીં કાયરનું કામ જોને
પરથમ પહેલું મસ્તક મૂકી વળતી લેવું નામ જોને—૧

સુત વિત દારા શીશ સમર્પે તે પામે રસ પીવા જોને
સિંધુ મધ્યે મોતી લેવા માંહી પડ્યા મરજીવા જોને—૨

મરણ આંગમે તે ભરે મુઠ્ઠી દિલની દુગ્ધા વામે જોને
તીરે ઊભા જુએ તમાશો તે કોડી નવ પામે જોને—૩

પ્રેમપંથ પાવકની જ્વાળા ભાળી પાછા ભાગે જોને
માંહી પડ્યા તે મહાસુખ માણે દેખનહારા દાઝે જોને—૪

માથા સાટે મોંઘી વસ્તુ સાંપડવી નહીં સ્હેલ જોને
મહાપદ પામ્યા તે મરજીવા મૂકી મનનો મેલ જોને—૫

રામ અમલમાં રાતામાતા પૂરા પ્રેમી પરખે જોને
પ્રીતમના સ્વામીની લીલા તે રજનીદિન નરખે જોને—૬

maari naad tamaare haathe

THIS BIRTH AND ALL THAT WE HAVE TO DO TO STAY ALIVE IS A CONDITION WE SHOULD CORRECT. THE CYCLE OF BIRTHS IS AN AILMENT ONLY GOD CAN CURE US FROM. LET US THEREFORE SURRENDER TO GOD.

maari naad tamare haathe
hari sambhaljo re
mujne potano jaanine
prabhupad paaljo re—repeat

pathyapatya nathi samjaatun
dukh sadaiv rahe ubhratun
mane hashe shun thaatun
naath nihaljo re—1

anaadi aap vaidya chho saachaa
koi upaay vishe nahin kaacha
divas rahya chhe tancha
vela vaaljo re—2

vishesvar shun haji visaaro
baaji haath chhatan kaan haaro
maha mujharo maro
natvar taaljo re—3

keshav hari maarun shu thaashe
ghaan valyo shu gadh gheraashe
laaj tamari jaashe
bhudhar bhaaljo re—4

મારી નાડ તમારે હાથે

ભવરોગ, એટલે વારંવાર જન્મ લેવો અને મરવું તે રોગ. મટાડવો હોય તો હરિ રૂપી વૈદ પાસે જવું પડે. પ્રેમપૂર્વક, આજીજીપૂર્વક, હકીકત કહેવી પડે. આ ભજનમાં તે વાત કહી છે.

મારી નાડ તમારે હાથે હરિ સંભાળજો રે
મુજને પોતાનો જાણીને પ્રભુપદ પાળજો રે—ટેક૦

પથ્યાપથ્ય નથી સમજાતું
દુ:ખ સદૈવ રહે ઉભરાતું
મને હશે શું થાતું નાથ નિહાળજો રે—૧

અનાદિ આપ વૈદ છો સાચા
કોઈ ઉપાય વિષે નહીં કાચા
દિવસ રહ્યા છે ટાંચા વેળા વાળજો રે—૨

વિશ્વેશ્વર શું હજી વિસારો
બાજી હાથ છતાં કાં હારો
મહા મૂંઝારો મારો નટવર ટાળજો રે—૩

કેશવ હરિ મારું શું થાશે
ઘાણ વળ્યો શું ગઢ ઘેરાશે
લાજ તમારી જાશે ભૂધર ભાળજો રે—૪

•

nahi re visaarun hari

MEERABAI FANCIES KRUSHNA AS HER HUSBAND—INDEED, THE HUSBAND OR THE CONTROLLER OF THE ENTIRE UNIVERSE THAT HE IS. PUTTING HERSELF IN THE ROLE OF ONE OF THE GOPIS, MEERA SPEAKS OF THE GREATEST LOVER OF THEM ALL, SHREE KRIUSHNA.

nahin re visaarun hari
antar maanthi nahin re visaarun hari—
repeat

jal jamunaanaa paani re jaatan
shir par matuki dhari—1

aavtan ne jaatan maarag vachche
amulakh vastu jadi—2

aavtan ne jaatan vrinda te vanman
charan tamare padi—3

peelan peetaamber jarkshi jaama
kesar aad kari—4

mor mukut ne kaane kundal
mukh par murli dhari—5

bai meera kahe prabhu giridharna gun
vitthal varne vari—6

નહિ રે વિસારું હરિ

હરિને પતિ માની મીરાબાઈ પ્રેમ લક્ષણા ભક્તિ આ પદમાં વર્ણવે છે. મીરાબાઈ કહે છે. કે જેમ ગોપીઓ કૃષ્ણના રૂપ પાછળ ગાંડી થયેલી તેમ તેને પણ મુરલીધરનું ઘેલું લાગ્યું છે.

નહિ રે વિસારું હરિ
અંતરમાંથી નહિ રે વિસારું હરિ—ટેકo

જલ જમુનાનાં પાણી રે જાતાં
શિર પર મટુકી ધરી—૧

આવતાં ને જાતાં મારગ વચ્ચે
અમૂલખ વસ્તુ જડી—૨

આવતાં ને જાતાં વૃન્દા તે વનમાં
ચરણ તમારે પડી—૩

પીળાં પીતાંબર જરકશી જામા
કેસર આડ કરી—૪

મોરમુકુટ ને કાને કુંડલ
મુખ પર મુરલી ધરી—૫

બાઈ મીરાં કે પ્રભુ ગિરિધરના ગુણ
વિઠ્ઠલ વરને વરી—૬

•

Shreeji Baava Deen Dayalaa

Shreeji Baava Dindayala
Bhakta tamaro jaanjo
Hari gun gaataan dosh pade to
seva amaari maanajo...1

hun aparaadhi kaain na samajyo
naam tamaran apaar chhe
aa daas upar daya karo to
gunalan tamaran gaay chhe...2

o dinbandhu o re dayaalu o re krupaalu
prarthanaa karun chhun kargrayi
aa daas upar prabhu tamo daya karo to
dejo janma na fari fari bhagvaan...3

o gokulvaasi vainkunthvaasi
buddhi amaari sudharjo
aa janma maran nan bandhan chhute
evi bhakti amone aapjo...4

ant same prabhu daya karine
darshan deva aavjo
aa daas upar prabhu tamo daya karo to
charankamalman raakhjo...5

hari oum hari oum hari oum

શ્રીજી બાવા દીનદયાળા

શ્રીજી બાવા દીનદયાળા
ભક્ત તમારી જાણજો
હરિગુણ ગાતાં દોષ પડે તો
સેવા અમારી માનજો...૧

હું અપરાધી કાંઈ ન સમજ્યો
નામ તમારાં અપાર છે
આ દાસ ઉપર દયા કરો તો
ગુણલાં તમારાં ગાય છે...૨

ઓ દીનબંધુ ઓ રે દયાળુ ઓ રે કૃપાળુ
પ્રાર્થના કરું છું કર ગ્રહી
આ દાસ ઉપર પ્રભુ તમો દયા કરો તો
દેજો જન્મ ન ફરી ફરી ભગવાન...૩

ઓ ગોકુલવાસી, વૈકુંઠવાસી
બુદ્ધિ અમારી સુધારજો
આ જન્મમરણનાં બંધન છૂટે
એવી ભક્તિ અમોને આપજો...૪

અંત સમે પ્રભુ દયા કરીને
દર્શન દેવા આવજો
આ દાસ ઉપર પ્રભુ તમો દયા કરો તો
ચરણકમળમાં રાખજો...૫

હરિ ૐ હરિ ૐ હરિ ૐ

sant samaagam

sant samagam shun kare re
avgun chhe potani manhya
machchhi gandh mooke nahi re
jo ahonish paanimain nhay
patthar rahe chhe paani man re bhaai
agni nav holay
Bhala re raama ! ...agni nav holaay—sant
adhaar jaatni vanaspati to
varsya mehe leeli thaay
megh bicharo shu kare re bhaai
jalchar jo sukaay
Bhala re raamaa...jalachar jo sookaay—san.

jhingodo dudh piye nahin ne
rudhir peeva jaay
avguniya par gun karo re bhaai
antaa loonman jaay
Bhala re raamaa..antaloonman jaay—sant.

chhala rehta chaarni man ne
lot nikali jaay
kahe preetam jenu hruday kaanu re bhaai
raam ras nikli jaay
Bhala re raamaa...raam ras nikli jaay—sant.

સંત સમાગમ

સંત સમાગમ શું કરે રે,
અવગુણ છે પીતાની માંય
મચ્છી ગંધ મૂકે નહીં રે,
જો અહોનિશ પાનીમૈં ન્હાય
પથ્થર રહે છે પાણીમાં રે
ભાઈ, અગ્નિ નવ હીલાય,
ભલા રે રામા !...અગ્નિ નવ હીલાય...સંત૦

અઢાર જાતની વનસ્પતિ તી
વરસ્યા મેહ લીલી થાય
મેઘ બિચારો શું કરે રે
ભાઈ, જળચર જો સુકાય
ભલા રે રામા !...જળચર જો સુકાય...સંત૦

ઝીંગોડી દૂધ પીએ નહીં ને
રુધિર પીવા જાય
અવગુણિયા પર ગુણ કરી રે ભાઈ,
ભાઈ આંટા લૂણમાં જાય
ભલા રે રામા !...આંટા લૂણમાં જાય...સંત૦

છાલાં રહેતાં ચારણીમાં ને
લોટ નીકળી જાય
કહે પ્રીતમ જેનું હ્રદય કાણું રે
ભાઈ રામરસ નીકળી જાય
ભલા રે રામા !...રામરસ નીકળી જાય...સંત૦

•

Jo ne vichaari tun jeevadaa

A TRUE FRIEND, OR A TRUE RELATIVE, IS THE ONE WHO HELPS A PERSON GET TO KNOW HIMSELF. ALL OTHER, THAT IS THOSE WHO DETER US FROM REALIZING WHO WE ARE AND WHAT WE ARE ARE NOT TRUE FRIENDS OR RELATIVES. A GOOD GURU HELPS A PERSON FIND ONESELF AND HENCE A GURU IS A TRUE FRIEND, PHILOSOPHER AND GUIDE.

jo ne vichari tun jivda,
shaa sukhman mohi rahyo jee — repeat

aavyo tyaare tun eklo,
jaatan ekla jaavun jee
vachmain sambabndh shaa kaamna,
maayajaalmen bandhayo jee—1

maarun maarun shun kari rahyo,
nahi male taahrun aa tan jee
jootha re putra ne premdaa,
jootho bhavno bhandaar jee—2

dhan re malyano dharma e ja chhe,
je kaain haathe vaparaay jee
anta same sahu meli jashe,
palmain thashe re paraayo jee—3

jam re joravar layee jashe,
melshe choryasi men theli jee
daroon dukh janma marannu,
tyan kon taaro belee jee—4

જો ને વિચારી તું જીવડા

પદ સરળ છે અને ઉપદેશ સચોટ છે. સાચો સંબંધી આ જગતમાં કોણ ? જે આત્મદર્શન કરાવી શકે તે સાચો સંબંધી. કુટુંબીઓ કે અન્ય સગાં નહીં. સદ્‌ગુરુ જ સાચો સંબંધી અને સંગાથી.

જોને વિચારી તું જીવડા, શા સુખમાં મોહી રહ્યો જી...ટેક૦

આવ્યો ત્યારે તું એકલો, જાતાં એકલા જાવું જી
વચમેં સંબંધ શા કામના માયાજાળમેં બંધાયો જી...૧

મારું મારું શું કરી રહ્યો, નહીં મળે તાહરું આ તન જી
જૂઠા રે પુત્રને પ્રેમદા, જૂઠો ભવનો ભંડાર જી...૨

ધન રે મળ્યાનો ધર્મ એ જ છે, જે કાંઈ હાથે વપરાય જી
અંત સમે સહુ મેલી જશે, પલમેં થશે રે પરાયો જી...૩

જમ રે જોરાવર લઈ જશે, મેલશે ચોર્યાસીમેં ઠેલી જી
દારુણ દુખ જન્મ મરણનું ત્યાં કોણ તારો બેલી જી...૪

saachun sagpan hariguru santnu,
jeevne jaalmenthi kaadhe jee
sukh re aapine dukh door kare,
paribrahmane bhetaave jee—5

maani shake to tun maanje
levo manshano lahavo jee
daas kabir sachun kahe,
fari nahin male aavo daav jee—6

સાચું સગપણ હરિગુરુ સંતનું જીવને જાલમાંથી કાઢે જી
સુખ રે આપીને દુખ દૂર કરે, પરિબ્રહ્મને ભેટાવે જી...૫

માની શકે તો તું માનજે લેવો મનષાનો લહાવો જી
દાસ કબીર સાચું કહે, ફરી નહીં મળે આવો દાવ જી...૬

●

Jaa kul mein koi

BRAHMA, THE POWER SUPREME BEHIND THE UNIVERSE, IS THE ONLY REAL ENTITY, AND EVERYTHING ELSE THAT WE SEE OR PERCEIVE IS BUT AN ILLUSION, THUS SPAKE SHANKARACHARYA, THE GREAT SAGE AND THINKER. THE SAGE FURTHER PROPOUNDS, THAT THE WORLD IS FULL OF MATERIAL THINGS THAT ENSNARL ONE IN THE ILLUSION OF OWNERSHIP; THE HUMAN RELATIONSHIPS AND ATTACHMENTS, TOO, ARE BUT CHAINS ONE WINDS AROUND ONESELF.

Jaa kul mein koi bhakta na kahave,
kulko kahan lajaave?
Garbha sahit unki maata
kyon na mar gayee, aisa beta na aave—Rep.

Joru ladka sabe miline
maaya maan laptave
paani valonese makhan nahi aave
tattva kahanse paave?—1

Baahar ujlaa, bheetar maila,
ghana svade gaave
preet binu pano nahin aave
mili mili vaachhru dhave—2

chhitthi patri bahut chalaave
koti dhajj kahave
jo deepakmen jale patanga
aise aap jalaave—3

sant sangatmen pal nahin aave
jamka dorya jaave
kahe kabir suno bhaai saadho
fir choryasi paave—4

જા કુલમેં કોઈ

બ્રહ્મ સત્ય છે અને જગત મિથ્યા છે એ ભગવાન શંકરાચાર્યનું વચન ચરિતાર્થ કરવા માટે પ્રયત્ન ન કરે તે ભારતીય કહેવડાવવાને લાયક નથી. જગત તે માયાનું પરિણામ છે. તેથી જગત તરફની દૃષ્ટિથી માયાજાળ વધતી જાય છે. અન્તર્મુખતા કેળવાય તો જ આત્મકલ્યાણ સાધી શકાય અને મુકિત મળે.

જા કુલમેં કોઈ ભકત ન કહાવે કુલકો કહાં લજાવે ?
ગર્ભસહિત ઉનકી માતા કર્યાં ન મર ગઈ ઐસા બેટા ન આવે
—ટેક૦

જોરુ લડકા સબ મિલિને માયામાં લપટાવે
પાની વલોને સે મખ્ખન નહીં આવે તત્વ કહાંસે પાવે—૧

બાહર ઊજલા ભીતર મેલા ઘના સ્વાદે ગાવે
પ્રીત બિનુ પાની નહીં આવે મલી મલીવાછરુ ધાવે—૨

ચિઠ્ઠી પત્રી બહુત ચલાવે કોટી ધજ્જ કહાવે
જો દીપકમેં જલે પતંગા ઐસે આપ જલાવે—૩

સંત સંગતમેં પલ નહીં આવે જમકા દોર્યા જાવે
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધો, ફીર ચોર્યાસી પાવે—૪

•

Stuti

O ishvar bhajiye tane
motun chhe tuj naam
Gun tara nit gaaiye
thaay amaaran kaam...1

Het laavi hasaav tun
sadaa raakh dil saaf
Bhool kadi kariye ame
to prabhu karjo maaf...2

Prabhu etalun aapjo
kutumb poshan thaay
Bhukhya koi soove nahin
saadhu sant samaay...3

Atithi jhaankho nav pade
aashrit naa doobhaay
Je aave am aangane
aashish deto jaay...4

Svabhaav evo aapjo
sau ichchhe am hit
shatru ichchhe mitrata
padoshi ichchhe preet...5

Vichaar vani vartane
sauno paamun prem
sagaa snehi ke shatrunu
ichchhun kushal kshem...6

સ્તુતિ

ઓ ઈશ્વર ભજીએ તને .
મોટું છે તુજ નામ
ગુણ તારા નિત ગાઈએ
થાય અમારાં કામ...૧

હેત લાવી હસાવ તું
સદા રાખ દિલ સાફ
ભૂલ કદિ કરીએ અમે
તો પ્રભુ કરજો માફ...૨

પ્રભુ એટલું આપજો
કુટુંબ પોષણ થાય
ભૂખ્યા કોઈ સૂવે નહીં
સાધુસંત સમાય...૩

અતિથિ ઝાંખો નવ પડે
આશ્રિત ના દુભાય
જે આવે અમ આંગણે
આશીષ દેતો જાય...૪

સ્વભાવ એવો આપજો
સૌ ઈચ્છે અમ હિત
શત્રુ ઈચ્છે મિત્રતા
પડોશી ઈચ્છે પ્રીત...૫

વિચાર વાણી વર્તને
સૌનો પામું પ્રેમ
સગાં સ્નેહી કે શત્રુનું
ઈચ્છું કુશળક્ષેમ...૬

Jovaa aapi aankhdi,
saambhalavaa ne kaan
Jeebh banaavi bolavaa
bhalun karyun bhagvaan...7

O Ishvar tun ek chhe
sarjyo ten sansaar
Pruthvi paani parvato
ten keedha taiyaar...8

Taara saara shobhitaa
sooraj ne vali som
Te to saghla ten rachyaa
jabrun tarun jom...9

Amne aapyaan gnaan gun
teno tun dataar
Bole paapi pranio
e taro upakaar...10

Kaap klesh kankaas ne
kaap paap paritaap
Kaap kumati karuna kije
kaap kashta sukh aap...11

O Ishvar tamne namun
maagun jodi haath
Aapo saara gun ane
sukhman raakho saath...12

જોવા આપી આંખડી
સાંભળવાને કાન
જીભ બનાવી બોલવા
ભલું કર્યું ભગવાન... ૭

ઓ ઈશ્વર તું એક છે
સર્જ્યો તેં સંસાર
પૃથ્વી પાણી પર્વતો
તેં કીધા તૈયાર... ૮

તારા સારા શોભીતા
સૂરજ ને વળી સોમ
તે તો સઘળા તેં રચ્યા
જબરું તારું જોમ... ૯

અમને આપ્યાં જ્ઞાન ગુણ
તેનો તું દાતાર
બોલે પાપી પ્રાણીઓ
એ તારો ઉપકાર...૧૦

કાપ ક્લેશ કંકાસ ને
કાપ પાપ પરિતાપ
કાપ કુમતિ કરુણા કિજે
કાપ કષ્ટ સુખ આપ...૧૧

ઓ ઈશ્વર તમને નમું
માગું જોડી હાથ
આપો સારા ગુણ અને
સુખમાં રાખો સાથ...૧૨

man vaani ne haath thi
kariye saaran kaam
evi Buddhi do ane
paalo Baal tamaam...13

o ishvar Bhajiye tane
motun chhe tuj naam
Gun taran nit Gaaiye
thaay amaraan kaam...14

મન વાણી ને હાથથી
કરીએ સારાં કામ
એવી બુદ્ધિ દો અને
પાળો બાળ તમામ...૧૩

ઓ ઈશ્વર ભજીએ તને
મોટું છે તુજ નામ
ગુણ તારા નિત ગાઈએ
થાય અમારાં કામ...૧૪

•

shloka

oum saha naavavtu
sahanau Bhunaktu
saha veeryam karavavahai
tejasvi navdheetam astu
ma vidvishavahai
oum shanti—h shati—h shanti—h

(2)

tvameva mata cha pita tvameva
tvameva Bandhu—scha—sakha tvamev
tvameva vidya dravilam tvameva
tvameva sarvam mama deva deva

શ્લોક

ૐ સહ ના વવતુ
સહની ભુનક્તુ
સહ વીર્યં કરવાવહૈ
તેજસ્વિ નાવધીતમસ્તુ
મા વિદ્વિષાવહૈ

ૐ શાન્તિ: શાન્તિ: શાન્તિ:

(૨)

ત્વમેવ માતા ચ પિતા ત્વમેવ
ત્વમેવ બંધુશ્ચસખા ત્વમેવ
ત્વમેવ વિદ્યા દ્રવિણં ત્વમેવ
ત્વમેવ સર્વં મમ દેવ દેવ

Dhun

Satya naam Kabir
Satya naam Kabir
Gurudev Kabir
Gurudev Kabir
Aavo aavo re Kabir
Aavo aavo re Kabir
Bheed bhango re Kabir
Bheed bhango re Kabir
Darshan dejo re Kabir
Darshan dejo re Kabir
Satya naam Kabir
Satya naam Kabir

Ish Upanishad Mantra

Hari Oum
Poorna e chhe poorna aa chhe
Poornathi to poorna oogyun chhe badhun
Poornamaanthi poorna aapi do bhale
Shesh paachhal poorna rehvaanu sadaa
Oum shanti—h shanti—h shanti—h

ધુન

સત્ય નામ કબીર
સત્ય નામ કબીર
ગુરુદેવ કબીર
ગુરુદેવ કબીર
આવો આવો રે કબીર
આવો આવો રે કબીર
ભીડ ભાંગો રે કબીર
ભીડ ભાંગો રે કબીર
દર્શન દેજો રે કબીર
દર્શન દેજો રે કબીર
સત્ય નામ કબીર
સત્ય નામ કબીર

ઈશોપનિષદ મન્ત્ર

હરિ ૐ
પૂર્ણ એ છે, પૂર્ણ આ છે
પૂર્ણથી તો પૂર્ણ ઊગ્યું છે બધું
પૂર્ણમાંથી પૂર્ણ આપી દો ભલે
શેષ પાછળ પૂર્ણ રહેવાનું સદા
ૐ શાંતિ શાંતિ શાંતિ:

a popular aarti

THIS AARTI IS IN HINDI. REPEAT THE FIRST FOUR LINES AFTER EACH STANZA.

om jaya jagadeesh hare,
prabhu jaya jagadeesh hare,
bhakta janonke sankat,
kshanamen door kare ———— repeat

jo dhyaave fal paave,
dukh vinse manka
sukh sampad ghar aave,
kashta mite tanka—1

maat pita tum mere,
sharan grahun kiski
tum bin aur na dooja,
aas karun jiski—2

tum pooran parmatma,
tum antaryaami
param brahm parameshvar,
tum sabke svami—3

tum karunake saagar,
tum paalan-karta
mein sevak tum svaami,
kripa karo bharta—4

પ્રસિદ્ધ આરતી

ૐમ જય જગદીશ હરે પ્રભુ જય જગદીશ હરે
ભક્તજનોંકે સંકટ ક્ષણમેં દૂર કરે...ટેક૦

જો ધ્યાવે ફલ પાવે દુખ વિનસે મનકા
સુખ સંપદ ઘર આવે કષ્ટ મિટે તનકા...ૐમ૦

માત પિતા તુમ મેરે શરણ ગ્રહું કિસકી
તુમ બિન ઔર ન દૂજા આસ કરું જિસકી...ૐમ૦

તુમ પૂરણ પરમાત્મા તુમ અંતર્યામિ
પરમ બ્રહ્મ પરમેશ્વર તુમ સબકે સ્વામી...ૐમ૦

તુમ કરુણાકે સાગર તુમ પાલન કર્તા
મૈં સેવક તુમ સ્વામી કૃપા કરો ભર્તા...ૐમ૦

tum ho ek agochar,
sabke paanpati
kisbidh milun dayamay,
mein hoon apltamati—5

deenbandhu dukh-harta,
tum rakshak mere
karuna hasta badhavo,
sharan pada tere—6

vishay vikaar mitaavo,
paap haro deva
shraddha bhakti badhavo,
santanki sevaa—7
tan man dhan sab kuchh hai tera
teraa tuj ko arpan kyaa lage mera—8

તુમ હી એક અગોચર સબકે પ્રાણપતિ
કિસબિધ મિલું દયામય મૈં હૂં અલ્પમતિ...ઓમ૦

દીનબંધુ દુખહર્તા તુમ રક્ષક મેરે
કરુણા હસ્ત બઢાવો શરણ પડા તેરે...ઓમ૦

વિષય વિકાર મિટાવો પાપ હરો દેવા
શ્રદ્ધા ભક્તિ બઢાવો સંતનકી સેવા...ઓમ૦

તન મન ધન સબ કુછ હૈ તેરા
તેરા તુજકો અર્પણ કયા લાગે મેરા...ઓમ૦

●

the ten avataars or incarnations

Jay Jaadav Raya Prabhushri
madhav Raya (2)
aarti kariye karunanandan (2)
vyaape nirmaya..Jaydev

prathame machh tano avatar
maryo shankhasur paapi (2)
chatura nandan dev (2)
ved viprone aapi..Jaydev

Beeje sur ne asur maliya
saagar mathvane kaaje (2)
vaansa par vavyo vindhyachal (2)
kachchhap maharaaje..............................Jaydev

treeje varaah roop damato
pruthvi ne paapi (2)
dradh grahi laavya varaahsur (2)
avani sthir sthaapi..Jaydev

chothe narsinhno avataar
Bhakta potano jaani (2)
nakhe kari vidaaryo narhar (2)
narsinhna svaami..Jaydev

panchame ati baliyo baldev
jethi surpati sau kaampe (2)
vamanroop dharyun maharaje(2)
Baline paataale chaampe........................Jaydev

chhatthe parashuraam avataar
farsi haatho maan leedhi (2)
sahsraarjun maari (2)
pruthvi naxatri keedhi..............................Jaydev

દશાવતારની આરતી

જય જાદવ રાયા પ્રભુશ્રી માધવ રાયા (૨)
આરતી કરીએ કરુણાનંદન (૨) વ્યાપે નિર્માયા ....જયદેવ

પ્રથમે મચ્છ તણો અવતાર, માર્યો શંખાસુર પાપી (૨)
ચતુરા નંદન દેવ (૨) વેદ વિપ્રોને આપી...જયદેવ

બીજે સુર ને અસુર મળિયા, સાગર મથવાને કાજે (૨)
વાંસા પર વાવ્યો વિંધ્યાચળ (૨) કચ્છપ મહારાજે.......જયદેવ

ત્રીજે વરાહરૂપ દમતો પૃથ્વીને પાપી (૨)
દાઢ ગ્રહી લાવ્યા વરાહસુર (૨) અવનિ સ્થિર સ્થાપી.જયદેવ

ચોથે નરસિંહનો અવતાર, ભકત પોતાનો જાણી (૨)
નખે કરી વિદાર્યો નરહર (૨) નરસિંહના સ્વામી.........જયદેવ

પાંચમે અતિ બળિયો બળદેવ, જેથી સુરપતિ સૌ કાંપે (૨)
વામનરૂપ ધર્યું મહારાજે (૨) બળિને પાતાળે ચાંપે.....જયદેવ

છઠ્ઠે પરશુરામ અવતાર, ફરસી હાથોમાં લીધી (૨)
સહસ્રાર્જુન મારી (૨) પૃથ્વી નક્ષત્રી કીધી......................જયદેવ

saatme raghuvanshi avataar
anand kaushalya paami (2)
panchvatiman vasia raaghav (2)
seetana svaami ....jaydev

aathme krushna tano avataar
krushne gokul gau chaari (2)
raakhyan gop govaal (2)
govardhan dhaari ....jaydev

navame buddha tano avataar
bhaar pruthvi par vaadhyo (2)
dhyan dhari betha dharni dhar (2)
jog jugat saadhyo ....jaydev

dashme kalki avataar
pruthvi na kalanki karasho (2)
malechchhne maari raaghavji (2)
sevak sukh desho ....jaydev

dashe avataarni aarti
je koi bhaav dhari gaashe (2)
bhane shivanand svaami (2)
sukh sampati thaashe ....jaydev

e aarti no moto mahima
surnar muni gaave (2)
moti pushpa vadhaave (2)
man vaanchchhit paave ....jaydev

•

સાતમે રઘુવંશી અવતાર, આનંદ કૌશલ્યા પામી (૨)
પંચવટીમાં વસિયા રાઘવ (૨) સીતાના સ્વામી........... જયદેવ

આઠમે કૃષ્ણ તણો અવતાર, કૃષ્ણે ગોકુળ ગૌ ચારી (૨)
રાખ્યાં ગોપ ગોવાળ (૨) ગોવર્ધન ધારી........................ જયદેવ

નવમે બુદ્ધ તણો અવતાર, ભાર પૃથ્વી પર વાઘ્યો (૨)
ઘ્યાન ધરી બેઠા ધરણીધર (૨) જોગ જુગત સાધ્યો..... જયદેવ

દશમે કલ્કિ અવતાર, પૃથ્વી ન કલંકી કરશો (૨)
મલેચ્છને મારી રાઘવજી (૨) સેવક સુખ દેશો............... જયદેવ

દશે અવતારની આરતી જે કોઈ ભાવ ધરી ગાશે (૨)
ભણે શિવાનંદ સ્વામી (૨) સુખ સંપતિ થાશે.............. જયદેવ

એ આરતીનો મોટો મહિમા સુરનર મુનિ ગાવે (૨)
મોતી પુષ્પ વધાવે (૨) મન વાંછિત પાવે .... જયદેવ

•

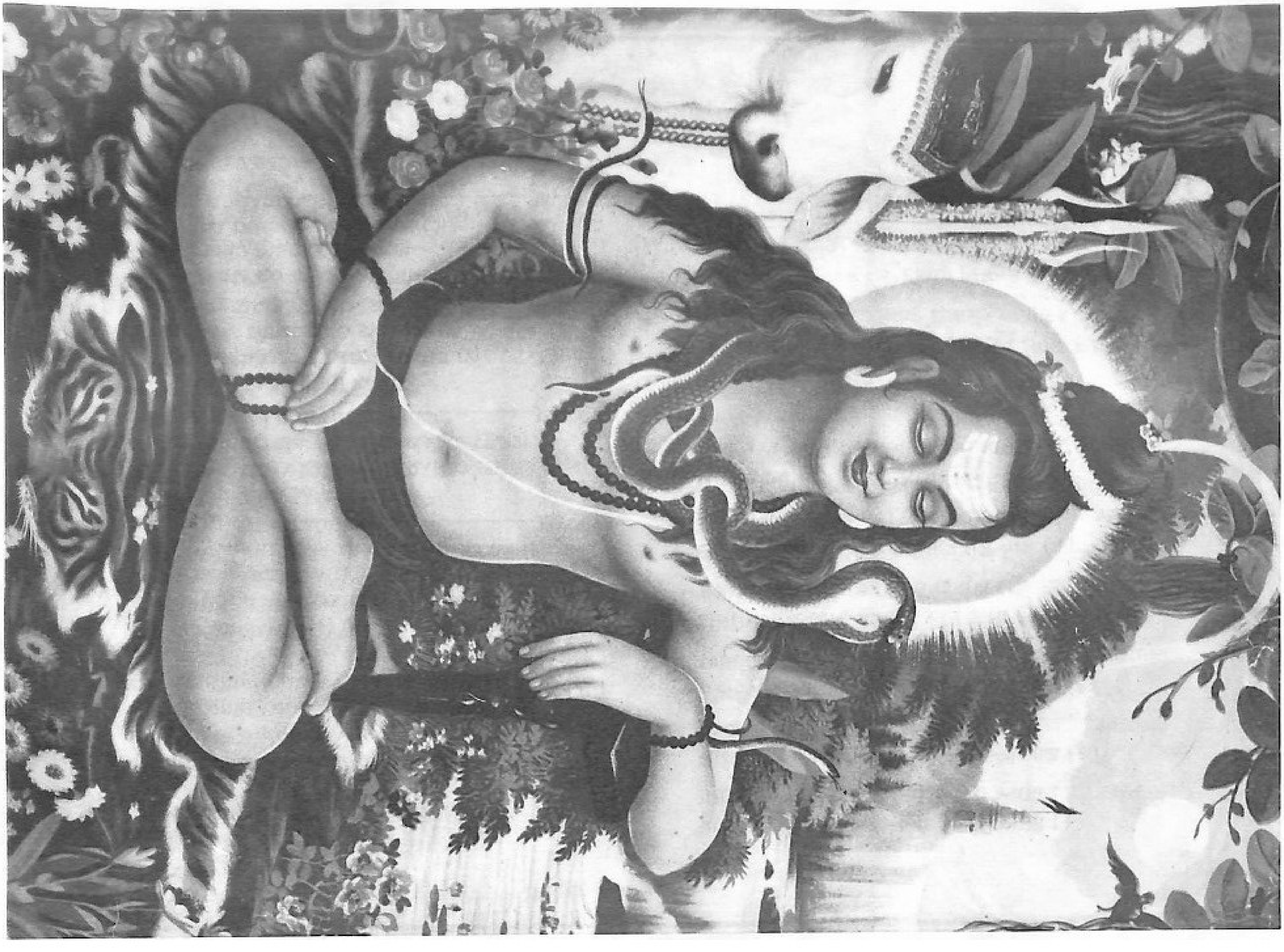

L. N. Sharma

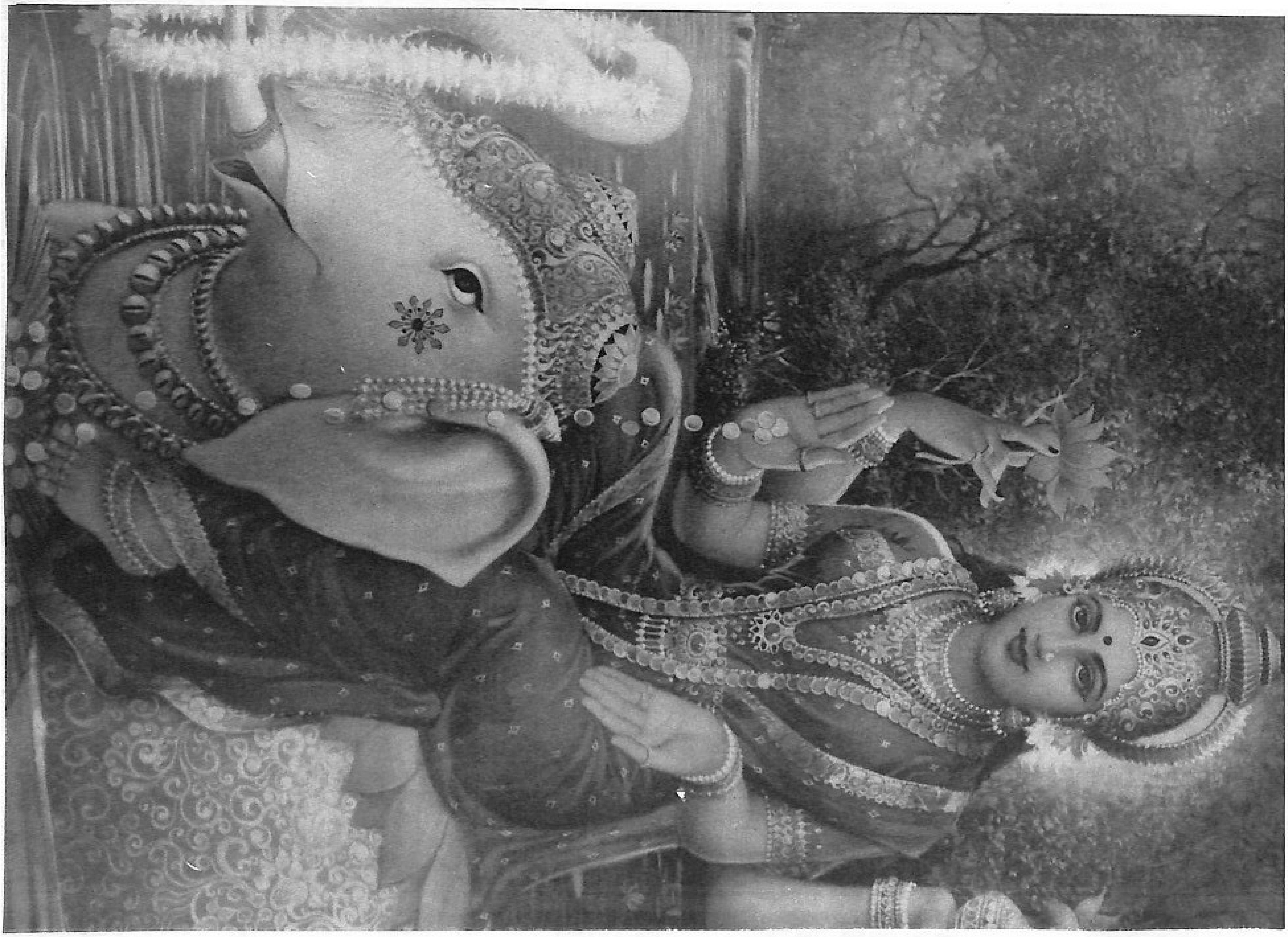

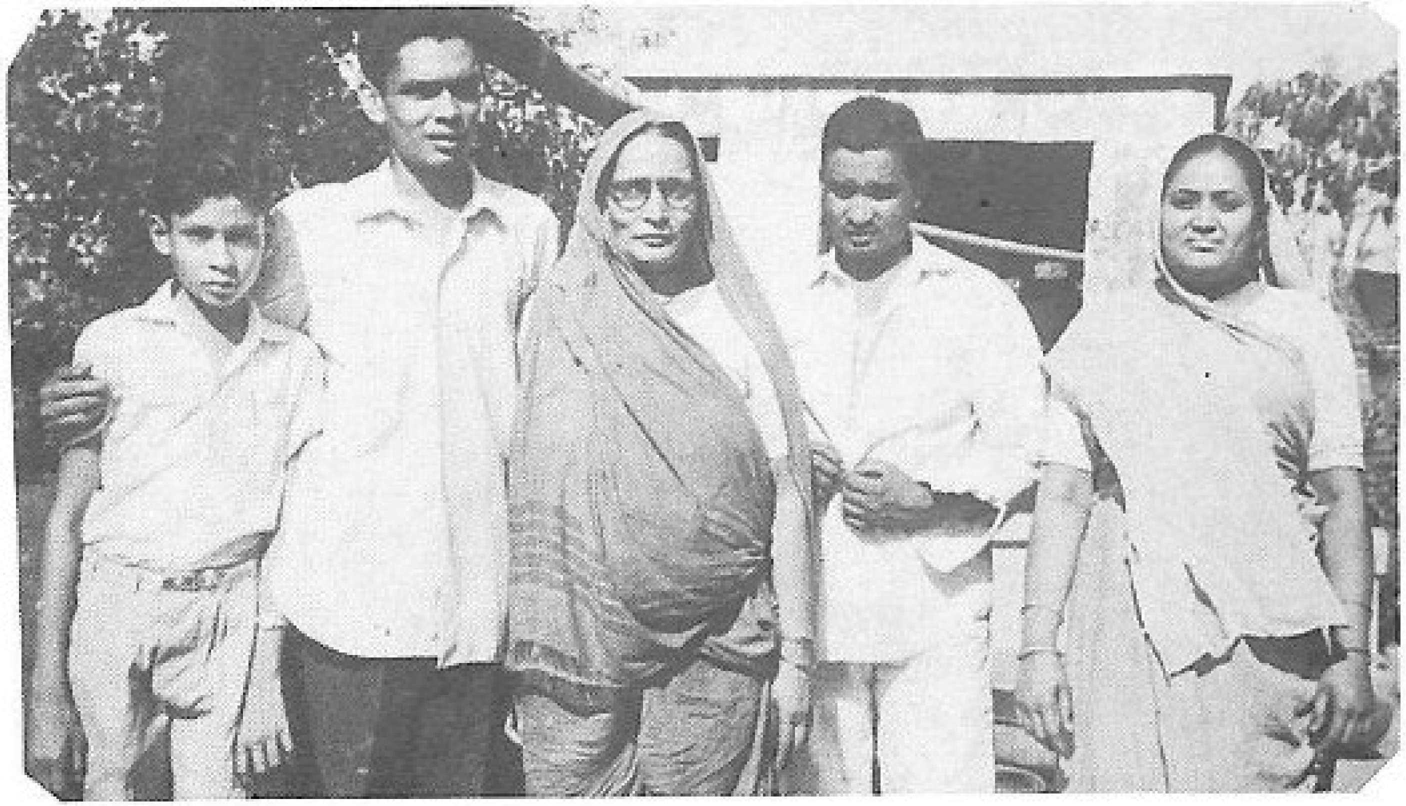

મીઠાં મધુ ને મીઠા મેહુલા રે લોલ
એથીય મીઠી છે મારી માત રે
જનનીની જોડ જગે નહીં જડે રે લોલ

પરમ પૂજ્ય બા,

વર્ષો વીતી ગયાં અને વાતો વીસરી ગયાં. પરંતુ બા. તમારી યાદ દિલમાંથી ભૂંસાતી નથી. તમારી સ્મૃતિ કાયમી બનાવવા પુષ્પાંજલિ રૂપે આ આરતી-સંગ્રહ **ભકત સમાજના** તમામ પરિવારોને ભેટ. આપણી સાથે આપણાં સંતાનો પણ ગાઈ શકે એ હેતુથી ભજનોની સામે અંગ્રેજી લિપિવાચન પણ મૂક્યું છે. આશા છે, સૌને ઉપયોગી નીવડશે.

ભકત **સમાજ** આ પુણ્યકાર્ય માટે દાનની તક આપી એ બદલ **ભકત સમાજનાં** અમે સૌ આભારી છીએ. સૌને સાદર રામકબીર.

લિ.

મગનભાઈ ડાહ્યાભાઈ ભક્ત શાન્તાબહેનં મગનભાઈ ભક્ત
મહેન્દ્ર ડાહ્યાભાઈ ભક્ત ગુલાબબહેન મહેન્દ્રભાઈ ભક્ત
મધુસૂદન ડાહ્યાભાઈ ભક્ત ગીતાબહેન મધુસૂદન ભક્ત

રામીબહેન પ્રભુદાસભાઈ ભક્ત પ્રભુદાસભાઈ ગોકળભાઈ ભક્ત
મણિબહેન ભૂલાભાઈ ભક્ત ભૂલાભાઈ ખુશાલભાઈ ભક્ત
સુશીલાબહેન લલ્લુભાઈ ભક્ત લલ્લુભાઈ નાથુભાઈ ભક્ત
ના સાદર રામકબીર

About the front cover

Sita Mata was banished from her home by her husband Ramchandraji because a washerman made a suspicious remark about her years in Lanka when Ravana the demon had abducted her. Since the queen should be beyond even the appearence of suspicion, Rama decided to banish her from his kingdom.

Sita Mata made her home in the sage Valmiki's asharam in the forest. She coached her two sons there, on her own. The picture depicts her training the two youthful pupils.

We, too, are here, away from our home and have the responsibility to train our children by ourselves--make them aware of our heritage and traditions. The transliteration of some our beloved Bhajans will help our children sing those Bhajans along when we read in Gujarati.

Hence the picture--as a symbol of training our children, away from homeland.

PUBLISHED BY THE CHILDREN OF
SHRI DAHYABHAI HARIBHAI BHAKTA
IN THE FOND MEMORY OF THEIR MOTHER
LATE BENABEN DAHYABHAI BHAKTA, KAPURA

મુખપૃષ્ઠ વિષે

આ ભજનસંગ્રહ એક માતાની સ્મૃતિમાં પ્રકાશિત કરવામાં આવે છે--અને એના મુખપૃષ્ઠ ઉપર એક માતા--સીતા માતા--ની એમનાં બાળકો સાથેની છબિ છે. એક ધોબીના મહેણાથી રામચંદ્રજીએ સીતામાતાને વનમાં મોકલી આપેલાં અને સીતાજી ઋષિ વાલ્મિકીજીના આશ્રમમાં રહ્યાં. એમણે ત્યાં જ પોતાના બે પુત્ર લવ અને કુશ ઉછેર્યા તથા એમને શિક્ષણ આપ્યું. છબિમાં એવો એક પ્રસંગ પ્રસ્તુત છે, એક માતા એનાં બાળકોને શિક્ષણ આપે છે.

આપણે પણ સીતાજીની જેમ આપણા વતનથી વેગળાં એક 'વન'માં અહીં આવી ચડ્યાં છીએ. અહીં આપણા સંતાનોને આપણા વારસાનું, આપણી પરંપરાઓનું જ્ઞાન આપવું તે આપણી અંગત ફરજ બની રહે છે. આપણાં બાળકો આપણી સાથે ગાઈ શકે એ હેતુથી આ ભજનોનો પાઠ અંગ્રેજી લિપિમાં પણ આપ્યો છે. આપણી સંસ્કૃતિથી એમને વાકેફ કરવાની દિશામાં આ એક નાનકડો પ્રયાસ છે.

એટલે, વનમાં શિક્ષણના પ્રતીકરૂપે આ સંગ્રહના મુખપૃષ્ઠ પર આ છબિ મૂકી છે.

સ્વ. બેનાબેન ડાહ્યાભાઈ ભક્ત, કપૂરાના સ્મરણાર્થે
શ્રી ડાહ્યાભાઈ હરિભાઈ ભક્તના બાળકો અને પરિવાર તરફથી
આ સંગ્રહનું આયોજન કરવામાં આવ્યું છે.